Περιοδος 2η,
Νο 64
Ιουνης '97
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Στις αλλες σελιδες

Η τακτικη του Ενιαιου Μετωπου σελ. 4

Οι εργατες στην Ευρωπη στρεφονται αριστερα σελ. 5

Κυπριακες Αερογραμμες: Οχι στις ιδιωτικοποιησεις σελ. 12

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Απομονωστε τους σοβινιστες

περισσοτερα για τη συναυλια στις σελ. 6–7

Καπιταλισμος: Συστημα δολοφονος

Μεσα σε διαστημα δυο σχεδον εβδομαδων τον Μαιο, πεντε ατομα αυτοκτονησαν. Αρχικα η αυτοκτονια ενος 19 χρονου στρατιωτη χαρακτηριστηκε σαν μεμονωμενο γεγονος. Δυστυχως ομως μεσα σε λιγες μερες ακομα τεσσερα ατομα τερματισαν την ζωη τους.

Πεντε ανθρωποι που αρχισαν την ζωη τους ή που καλα καλα δεν προλαβαν να την αρχισουν, με πολλα ονειρα και σχεδια, οχι μονο για τους ευατους τους αλλα και για τις οικογενειες τους, οδηγηθηκαν στην αυτοκτονια κατω απο την πιεση των αδιεξοδων που δημιουργει ενα συστημα που δεν επιτρεπει τα ονειρα και μετατρεπει την ευτυχια σ'ενα εμπορευμα που λιγοι μπορουν να εχουν.

Η βασικη αιτια σχεδον για ολους αυτους ηταν η ανεργια, η φτωχεια και η ανεχεια. Οταν δεν μπορεις να καλυψεις τις αναγκες σου και πολυ περισσοτερο της οικογενειας σου που περιμενει απο σενα, τοτε δεν ειναι δυσκολο να φτασεις στην απογνωση να κυριαρχηθεις απο την αισθηση οτι εισαι αχρηστος και ανικανος, και να εγκαταλειψεις τη μαχη της ζωης.

Συμφωνα με στοιχεια που δημοσιευσε η Χαραυγη 11/5/97 υπαρχει μια αυξητικη ταση στις αυτοκτονιες μεσα στην Κυπριακη κοινωνια. Το 1990 αυτοκτονησαν 10 ατομα ενω το 1995 ο αριθμος αυτος αυξηθηκε στους 19. Συμφωνα με την παγκοσμια Οργανωση Υγειας στην Κυπρο αυτοκτονουν 15 με 18 ατομα τον χρονο.

Οι «ειδικοι» βεβαια και τα ΜΜΕ δεν εχασαν την ευκαιρια να αναπτυξουν τις θεωριες τους για ψυχολογικα προβληματα, καταθλιψεις, μελαγχολιες και ερωτικες απογοητευσεις. Οι αυτοκτονιες οφειλονται ταχα μου σε τασεις μιμητισμου ή στην αλλαγη του καιρου!!! Ο «Φιλελευθερος» στις 7/5/97 δημοσιευσε σχολιο του ψυχιατρου Μικελιδη που ελεγε εν ολιγοις οτι «οι αυτοκτονιες ειναι επιδημικες... μολις καποιος δωσει το εναυσμα οσοι το σκεφτονταν απο καιρο υλοποιουν την σκεψη τους». Στην Χαραυγη στις 11/5/97 δημοσιευθηκε και η αποψη οτι οι αυτοκτονιες εχουν σχεση με την αλλαγη του καιρου και οτι την Ανοιξη παρατηρουνται αυξημενες τασεις αυτοκτονιων, αφου παρουσιαζεται μεγαλυτερη υποτροπη της καταθλιψης που επιδρα πανω στις ορμονες και τον μεταβολισμο.

Η οργανωμενη δραση της εργατικης ταξης ειναι η μονη πραγματικη διεξοδος στα προβληματα που δημιουργει ο καπιταλισμος.

Οταν δεν υπαρχει καποιος κοσμος κυριαρχειται απο την απελπισια και την απογνωση.

Σαν λυση λοιπον στο προβλημα βλεπουν την εγκαιρη διαγνωση και τη σωστη θεραπεια των ατομων που πασχουν απο μελαγχολια και καταθλιψη. Μπορει ομως αυτη η ατομικη λυση της θεραπειας και προληψης να λυσει ριζικα το προβλημα των αυτοκτονιων;

Η ζωη για τους περισσοτερους, δηλαδη για την εργατικη ταξη μεσα στον καπιταλισμο ειναι γεματη δυσκολιες, απογοητευσεις, προβληματα, χωρις ελπιδα και διεξοδο. Ο καπιταλισμος ειναι ενα συστημα που μας σκοτωνει οχι μονο σωματικα αλλα και ψυχικα καθε μερα. Σκοτωνει τα ονειρα μας, τις ελπιδες μας τα αισθηματα μας, δεν μας αφηνει κανενα ουσιαστικο ελεγχο πανω στην ζωη μας.

Καθε μερα χιλιαδες ατομα της εργατικης ταξης δινουν τον δικο τους αγωνα για μια καλυτερη ζωη: Να βρουν μια καλη δουλεια, να φτιαξουν τις προσωπικες τους σχεσεις. Για καποιους τα ονειρα αυτα δεν πραγματοποιουνται ποτε. Αρκετοι παντα καταληγουν στην σειρα των ανεργων, και οσο η οικονομικη κριση θα βαθαινει και οσο οι τρυπες του «ταξικου κοσκινου» θα γινονται πιο μικρες για να διαλεγονται οι ταχα μου «εκλεκτοι» τοσο η ουρα αυτη θα γινεται μεγαλυτερη οδηγωντας καποια ατομα στην απελπισια.

Γι' αυτο και τα περισσοτερα θυματα των αυτοκτονιων προερχονται απο την εργατικη ταξη. Αυτα ειναι που αντιμετωπιζουν την μεγαλυτερη απογοητευση οταν η προσωπικη τους ζωη δεν τους προσφερει καμμια διαφυγη απο την καταπιεση και τις πιεσεις του καπιταλισμου.

Οσο θα υπαρχει η ελλειψη προοπτικης για ριζικη και συλλογικη αλλαγη στην κοινωνια, η ζωη μας θα συνεχισει να ξεζουμιζεται καθημερινα απο τους εκμεταλλευτες μας.

Μονο ενα δυνατο εργατικο κινημα που θα παλαιψει οχι μονο για πιο πολλες δουλειες, αυξησεις και καλυτερες συνθηκες ζωης, αλλα και για μια καλυτερη κοινωνια μπορει να δωσει την απαντηση και τη λυση για τις αυτοκτονιες των εργατων μεσα σ'αυτο το συστημα που μας καταπιεζει και μας οδηγει σε αδιεξοδο καθημερινα.

Μαρια Ρωσιδου

TELETHON

Απαιτουμε κρατος προνοιας και οχι φιλανθρωπια!

Δεν εχει περασει πολυς καιρος απο τον τελευταιο Ραδιομαραθωνιο και τωρα εχουμε το "Telethon". Ο σκοπος της εκδηλωσης αυτης ειναι να μαζεψει λεφτα για την ερευνα και την υποστηριξη στην περιθαλψη των ανθρωπων που πασχουν απο μυικη δυστροφια.

Συμφωνα με τα στοιχεια που δωθηκαν απο το Ινστιτουτο Νευρολογιας και Γενετικης πανω απο 1.200 ατομα πασχουν απο μυικη δυστροφια και αντιμετωπιζουν τον κινδυνο πληρους παραλυσης. Ακομα το Ινστιτουτο δινει ιατρικες υπηρεσιες σε 10.000 ατομα το χρονο καθως το κρατικο συστημα υγειας χρησιμοποιει το Ινστιτουτο για να καλυψει αναγκες της δημοσιας υγειας.

Ο τροπος για να καλυφτουν αυτες οι αναγκες ομως δεν μπορει να ειναι η φιλανθρωπια. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια πολλοι απο αυτους που παιρνουν μερος σε αυτους τους ερανους εχουν τις καλυτερες προθεσεις, βλεπουν ποσο αδικο ειναι το συστημα απεναντι στους ανθρωπους και πιστευουν στην αναγκη για ενα καλυτερο κοσμο.

Απο την αλλη πλευρα ομως οι περισσοτεροι ερανοι γινονται για πραγματα που καθε κοινωνια θα επρεπε να παρεχει, χωρις να χρειαζεται να βγαινει κανεις στους δρομους παρακαλωντας για εισφορες απο τους απλους ανθρωπους. Το κρατος προνοιας, σ'ενα κοσμο αφθονιας υλικων αγαθων και τεχνολογικων δυνατοτητων, θα επρεπε να εχει καμει την φιλανθρωπια ενα ξεπερασμενο φαινομενο.

Δυστυχως ομως τα πραγματα δεν ειναι καθολου ετσι. Ζουμε σε μια κοινωνια που εχει μετατρεψει το ανελεητο κυνηγι του κερδους σε θρησκεια και εχει εμπορευματοποιησει τις ανθρωπινες αναγκες ακομη και τα αισθηματα μας.

Με τις διαφορες φιλανθρωπικες εκστρατειες η αρχουσα ταξη στην ουσια βγαζει την συνειδηση της περιπατο στους δρομους για να μας εκβιασει να βαλουμε το χερι στην τσεπη και να δωσουμε το υστερημα μας για πραγματα που το κρατος επρεπε να παρεχει. Ο Κληριδης μπορει να ανακοινωνει τις προσωπικες του εισφορες και να δινει τα προσωπικα του αντικειμενα για φιλανθρωπικες δημοπρασιες ομως δεν εχει κανενα προβλημα να αφηνει τα νοσοκομεια να ρημαζουν και το συστημα κοινωνικης ευημεριας να καταρρεει απο την ελλειψη προσωπικου και χρηματων. Οι τραπεζες σπονσαρουν τετοιες εκδηλωσεις για τα ωφελη που εχουν σε διαφημηση και καταθεσεις στα ταμεια τους και οχι γιατι ενδιαφερονται για τους δυσπραγουντες και τους αρρωστους.

Αυτοι ειναι οι ανθρωποι που επιβαλλουν την λιτοτητα και τις περικοπες, που πρωτη τους προτεραιοτητα ειναι οι εξοπλισμοι και οι προσληψεις αστυνομικων, οι παροχες στους ξενοδοχους και τους βιομηχανους, παρα η υγεια και οι κοινωνικες παροχες του κοσμου. Ειναι οι ιδιοι που θελουν να αχρηστευσουν την ΑΤΑ και να απαγορευσουν τις απεργιες. Ειναι αυτοι που θελουν να μας δεσουν χειροποδαρα για να μπορουν να επιβαλλουν τους δικους ορους στην εργατικη ταξη πιο ευκολα.

Δυστυχως και μεσα στην αριστερη σκεψη και πρακτικη εχουν περασει παρομοιες εκδηλωσεις. Ο ραδιοσταθμος "ΑΣΤΡΑ" οργανωσε διημερη εκστρατεια για το μαζεμα χρηματων για τους ηλικιωμενους ενω ο Χριστοφιας δωριζει προσωπικα αντικειμενα για φιλανθρωπικες δημοπρασιες. Χρειαζεται να καταγγελλουμε την κυβερνηση και την αρχουσα ταξη για την υποκρισια και την αδιστακτη και απανθρωπη πολιτικη που εφαρμοζουν και οχι να τους μιμουμαστε.

Η δουλεια που πρεπει να καμει το ινστιτουτο ειναι πολυ σημαντικη για να αφεθει η στηριξη του σε εκδηλωσεις οπως το "Telethon" και στην συναισθηματικη φορτηση που προσπαθουν τα καναλια να δημιουργησουν για να μας αναγκασουν σε "εθελοντικες" εισφορες. Το ινστιτουτο πρεπει να γινει κρατικο και η κυβερνηση να καλυψει ολοκληρο τον προυπολογισμο του.

Η κυβερνηση στην προσπαθεια της να μας φορτωσει το βαρος της ευθυνης επιχορηγει με ψιχουλα διαφορες εθελοντικες οργανωσεις που ασχολουνται με θεματα κοινωνικης ευημεριας και προνοιας. Αντιθετα οπως ομολογει ο ιδιος Υπουργος Εργασιας Μουσιουττας: "*Εμεις βασικα προσφερουμε το ενα τεταρτο των χρηματων που θα δαπανουσαμε εαν αναλαμβαναμε εξ ολοκληρου σαν κρατος αυτη την προσπαθεια.*"

Το μεγεθος των αναγκων δεν πρεπει να αφηνει καμια ψευθαισθηση οτι ταχα μπορει να καλυφθει με την φιλανθρωπια που στην πραγματικοτητα χρησιμευει σαν προπετασμα καπνου για να αποκρυβει τις ευθυνες του συστηματος.

Τα επισημα στοιχεια δειχνουν οτι στην νοτια Κυπρο υπαρχουν 23.000 ατομα με αναπηρια και απο αυτα 6.000 ψαχνουν για δουλεια και δεν βρισκουν. Με αλλα λογια το επισημο ποσοστο ανεργιας αναμεσα στους αναπηρους ειναι 25% ενω το πραγματικο ειναι ακομη ψηλοτερο. Ταυτοχρονα πολλοι ειναι αναγκασμενοι να δεχθουν χαμηλο μισθο για να κρατησουν μια δουλεια. Στους χωρους δουλειας περα απο τα ξεχωριστα προβληματα λογω της αναπηριας εχουν τα κοινα προβληματα που τους ενωνουν με τους συναδελφους τους.

Η μεταχειριση που επιφυλασσει η καπιταλιστικη κοινωνια στους αναπηρους δειχνει πως σπρωχνει στο περιθωριο τους λιγοτερο «κερδοφορους». Σε περιοδους αναπτυξης επιτρεπει να ξοδευτουν λεφτα για να καμει την ζωη μερικων πιο ανεκτη με σκοπο να τους αξιοποιησει στο επακρο. Αντιθετα σε περιοδους κρισης τους σπρωχνει πισω στο περιθωριο και στο ελεος της φιλανθρωπιας και των telethon. Γι'αυτο σαν σοσιαλιστες απαιτουμε απο το κρατος και τους εργοδοτες να δωσουν τα λεφτα και τα μεσα που θα επιτρεψουν στους αναπηρους να ζησουν μια δραστηρια και με νοημα ζωη.

Σταυρος Σιδερας

Καλοκαιρινο Παρτυ
της Εργατικης Δημοκρατιας
Παρασκευη 27 Ιουνη ωρα 8:30 μμ
στο κεντρο Φραχτης στα Λατσια
με μουσικη, χορο και κουβεντα.
Τιμη 6 λιρες με φαγητο και ποτο
Ελατε να ενισχυσουμε την Εργατικη
Δημοκρατια διασκεδαζοντας

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Οι συνομιλιες Κληριδη – Ντεκτας

Δεν μπορουν να εξασφαλισουν την ειρηνη

Η εξαγγελια των απ'ευθειας συνομιλιων Κληριδη - Ντεκτας τον επομενο μηνα εχει προκαλεσει τις πιο αντιφατικες αντιδρασεις.

Οι σοβινιστες αρχισαν παλι να ψαχνουν τις ημερομηνιες των συνομιλιων για να δουν με τι συμπιπτουν ενω οι απορριπτικοι οπως το ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ τις καταγγελουν σαν «καταστροφικες» γιατι προβλεπουν υποχωρησεις τις πλευρας μας προς τους τουρκους κατω απο τις πιεσεις των αμερικανων.

Απο την αλλη ο Βασιλειου των Ενωμενων Δημοκρατων αλλα και το ΑΚΕΛ χαρακτηριζουν πολυ σημαντικες αυτες τις συνομιλιες γιατι μπορει να οδηγησουν σε λυση το Κυπριακο προβλημα.

Ειμαστε ξακαθαρα εναντιον των σοβινιστων και των απορριπτικων που βλεπουν καθε παραχωρηση προς τους τουρκοκυπριους καταστροφη και «προδοσια».

Απο την αλλη ομως δεν πρεπει να εχουμε και καμια αυταπατη οτι οι συνομιλιες Κληριδη - Ντεκτας μπορουν να οδηγησουν σε μια «ειρηνικη, δικαιη και βιωσιμη λυση του Κυπριακου» οπως ισχυριζονται οτι θελουν, η κυβερνηση και η ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια. Αυτοι που δημιουργησαν το προβλημα, δεν μπορουν να το λυσουν.

Αυτο που προκαλεσε τους πολεμους στην Κυπρο δεν ηταν οι απλοι ανθρωποι και οι θρησκευτικες ή εθνικες ή οι πολιτισμικες ή αλλες διαφορες που ειχαν. Αυτο που οδηγησε στις συγκρουσεις και τους πολεμους ηταν ο καπιταλιστικος ανταγωνισμος της ελληνοκυπριακης και ελληνικης αρχουσας ταξης απο τη μια και της τουρκοκυπριακης και τουρκικης απο την αλλη για να εξασφαλισουν η καθε μια τον ελεγχο και τα συμφεροντα της στο νησι.

Οσο ψεμματα λεει η τουρκικη αρχουσα ταξη οτι εστειλε το στρατο της στη Κυπρο το '74 για να σωσει τους τουρκοκυπριους αλλο τοσο ψεμματα λεει η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη που παριστανει το αθωο θυμα. Αν ο τουρκικος στρατος το '74 σκοτωσε, βιασε, ξεσπιτωσε χιλιαδες αθωους ελληνοκυπριους αλλα τοσα εγκληματα εκανε η ελληνοκυπριακη εθνοφρουρα και ο ελληνικος στρατος σε βαρος των τουρκοκυπριων το '63, το '64, το '67 ακομα και το '74.

Αυτοι που σημερα συνομιλουν ταχα για να φερουν την ειρηνη ειναι οι ιδιοι που προκαλεσαν τον πολεμο.

Πιεσεις

Σημερα αναγκαζονται να κατσουν κατω και να ψαξουν να βρουν μια διευθετηση του κυπριακου προβληματος οχι επειδη τους επιασε καποια ξαφνικη κριση φιλειρηνικοτητας αλλα κατω απο πολυ συγκεκριμενες πιεσεις.

Και στις δυο πλευρες σημερα υπαρχει εντονη οικονομικη κριση που πιεζει τις αρχουσες ταξεις. Η προοπτικη ενταξης στην Ε.Ε. μοιαζει για τους ελληνοκυπριους κεφαλαιοκρατες σαν μονοδρομος. Το ιδιο ισχυει και για τους τουρκοκυπριους και πολυ περισσοτερο για τους τουρκους. Απο την αλλη τα τεραστια εξοπλιστικα προγραμματα χειροτερευουν τα ελλειματα σε ολες τις χωρες.

Αυτο δεν σημαινει βεβαια οτι ειναι ετοιμοι να δεχτουν να κανουν παραχωρησεις στην αλλη πλευρα για να εξασφαλισουν μια διευθετηση. Μπορει οι πιεσεις να ειναι πολλες για να φτασουν σε συμφωνια αλλα και τα συμφεροντα που παιζονται αυτη τη στιγμη ειναι μεγαλα και απο τις δυο πλευρες. Παιζεται ο ελεγχος στο νησι και μαζι ο ελεγχος στα περασματα των αγωγων πετρελαιου, που θα μεταφερεται απο τις πηγες του Καυκασου στις αγορες της Δυσης.

Τετοια συμφερονται και τετοιες προτεραιοτητες εχουν οι αρχουσες ταξεις και οι κυβερνησεις και των δυο πλευρων οταν πηγαινουν στις διαπραγματευσεις και οχι η ειρηνη.

Γι αυτο και την ωρα που οι δυο ηγετες συνομιλουν, και δινουν το χερι για χειραψια, στο αλλο κρυβουν ενα μαχαιρι για να το καρφωσουν πισωπλατα στον αλλο. Ο Κληριδης ετοιμαζει τις βασεις των S-300 και τα αεροδρομια για τα ελληνικα μαχητικα, ενω ο τουρκικος στρατος ενισχυεται. Ποσο ειρηνικη μπορει ακομα να ειναι μια συμφωνια που θα ειναι το αποτελεσμα του οικονομικου αποκλεισμου και στραγγαλισμου των τουρκοκυπριων.

Ουτε το παρελθον, ουτε το παρον αυτων που συνομιλουν αφηνει την παραμικρη ελπιδα οτι μπορουν να φερουν την ειρηνη.

ΗΠΑ και Ε.Ε.

Το ιδια και χειροτερα ισχυουν για τους «ειρηνοποιους» που πρωτοστατουν σε αυτες τις συνομιλιες, τα Ηνωμενα Εθνη, τους Αμερικανους και την Ε.Ε. Το αιμα δεν εχει στεγνωσει ακομα απο τις «ειρηνευτικες» τους επεμβασεις στον Κολπο, στη Βοσνια, στη Σομαλια και οπου αλλου εβαλαν το χερι τους.

Αυτο που στη πραγματικοτητα ενδιαφερει ολους αυτους ειναι να εξασφαλισουν την «σταθεροτητα», δηλαδη τις λυσεις που θελουν, σε μια απο τις πιο ευαισθητες περιοχες του πλανητη, οπως ειναι τα Βαλκανια και η Μεση Ανατολη που βρισκονται σε διαρκη κριση τα τελευταια χρονια.

Η Ελλαδα και η Τουρκια ειναι δυο τοπικες υπερδυναμεις που μπορουν επιβαλουν αυτη τη «σταθεροτητα» για λογαριασμο των μεγαλων συνεταιρων τους αλλα χρειαζεται πρωτα να τα βρουν μεταξυ τους. Γι' αυτο πιεζουν οι ΗΠΑ και η Ε.Ε. για διευθετηση του Κυπριακου.

Διαρκης ειρηνη;

Ακομα και αν καταφερουν να καταληξουν σε καποια συμφωνια σε αυτο το νεο γυρο των συνομιλιων ειναι σιγουρο οτι δεν θα εξασφαλιζει μια διαρκη ειρηνη στη Κυπρο. Η συμφωνιες του '59 δεν χρειαστηκε περισσοτερο απο τρια χρονια ανταγωνισμου και ψυχρου πολεμου αναμεσα στις αρχουσες ταξεις των δυο πλευρων για να μετατραπουν σε θερμο πολεμο.

Σημερα σε συνθηκες οικονομικης κρισης και παγκοσμιας αστaθειας η πιθανοτητα για μια συμφωνια που να διαρκεσει ειναι ακομα πιο λιγες. Δεν χρειαζεται παρα να δουμε ποσο εξασφαλισαν την ειρηνη παρομοιες συμφωνιες στη Μεση Ανατολη, τη Βοσνια και αλλου.

Επαναπροσεγγιση

Αν ολοι αυτοι δεν μπορουν να εξασφαλισουν την ειρηνη στη Κυπρο, υπαρχει ενας αλλος παραγοντας που μπορει. Ειναι οι απλοι ανθρωποι, των δυο πλευρων, ειναι οι ελληνες και τουρκοι εργατες.

Μπορει τους πολεμους να τους αποφασιζουν οι κυβερνησεις και τα αφεντικα, αλλα τους πολεμουν οι εργατικες ταξεις. Και για να πολεμησουν, πρεπει να πιστευουν οτι ο πολεμος ειναι αναγκαιος, οτι ο «εχθρος» ειναι κακος και «εμεις» εχουμε δικιο.

Γι αυτο αν θελουμε να απομακρυνουμε τον κινδυνο του πολεμου πρεπει να καλιεργουμε την φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο πλευρων. Γι αυτο σαν ελληνοκυπριοι χρειαζομαστε μια αλλη, μια διεθνιστικη πολιτικη. Μια πολιτικη που να αποκαλυπτει και οχι να συγκαλυπτει το βρωμικο ρολο και επιδιωξεις της «δικης μας» αρχουσας ταξης, που να παλευει εναντια στους εξοπλισμους και το εμπαρκο. Μια πολιτικη που να υποστηριζει την επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους και τουρκους εργαζομενους χωρις ορους.

Ετσι οχι μονο μπορουμε να απομακρυνουμε το κινδυνο νεων πολεμων αλλα δημιουργουμε και τις προϋποθεσεις για να μπορεσουμε να ξεφορτωθουμε οριστικα αυτους που δημιουργουν τους πολεμους, τους κεφαλαιοκρατες και το συστημα τους.

Αυτη την πολιτικη υποστηριζει η Εργατικη Δημοκρατια και γι' αυτο δεν ειχε κανενα δισταγμο απο την αρχη, να στηρηξει την συναυλια Ρουβα-Κουτ και να καλεσει τον κοσμο να συμμετεχει μαζικα σε αυτη. Αυτη η φωνη χρειαζεται να δυναμωσει.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

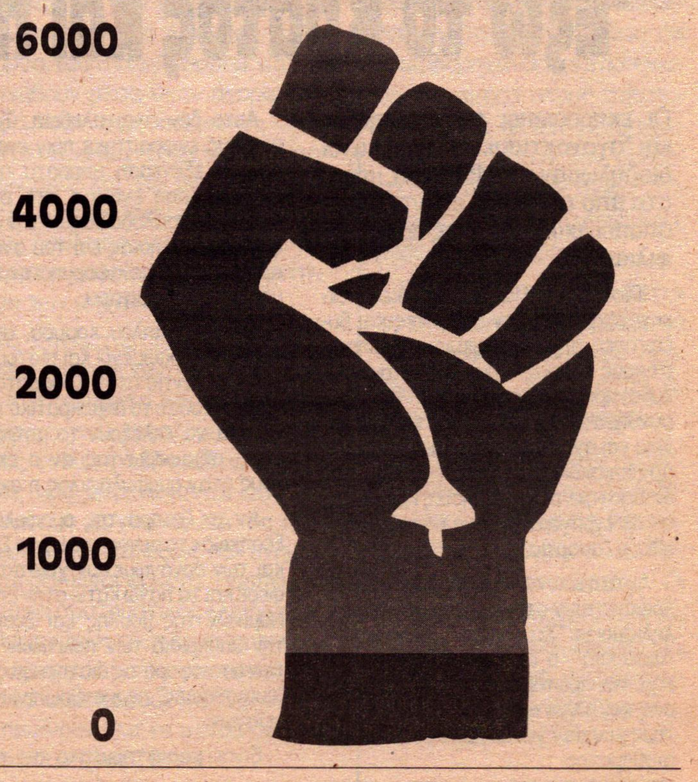

Απο τον καιρο που ηρθα σε επαφη με την Εργατικη Δημοκρατια ξεκαθαρισα πολλες απο τις δικες μου αποψεις και αποχτησα την αυτοπεποιθηση να συζητω με τους συμμαθητες μου αλλα και με τους καθηγητες. Ο λογος ειναι γιατι διαβαζοντας την εφημεριδα παιρνω οχι μονο την εξηγηση του γιατι ειναι ετσι τα πραγματα γυρο μας αλλα και τα επιχειρηματα για να κερδισουμε και αλλο κοσμο στις ιδεες του σοσιαλισμου. Γι αυτο και η Εργατικη Δημοκρατια πρεπει να την ενισχυσουμε οσο μπορουμε, διαβαζοντας την, διαδιδοντας την, και σιγουρα ενισχυοντας την οικονομικα.

Μιχαλης Πισσαριδης

Μαθητης

Η εφημεριδα «Εργατικη Δημοκρατια» ειναι ο αντιλογος στα καθεστωτικα Μ.Μ.Ε. που εξυμνουν τον κοινοβουλευτικο ολοκληρωτισμο και θετει ξεκαθαρη προταση και προοπτικη σε μια εποχη που οι μη - καθεστωτικες αποψεις φιμωνονται απο την κυριαρχια των «αποψεων» της ελευθερης αγορας.

Δημητρης Δημητριου

Φοιτητης

Πιστευω πως η εφημεριδα «Εργατικη Δημοκρατια» εχει καθηκον και πρεπει να συνεχισει την υπαρξη της γιατι υποστηριζει με συνεπεια και αποφασιστικοτητα την εργατικη ταξη και τον καθε καταπιεζομενο. Υπαρχει μια τετοια αναλυση των προβληματων που οφελεί και ειναι κατανοητη απο τους εργαζομενους. Η υπαρξη της ειναι στοιχειο Δημοκρατιας υπερ των εργαζομενων.

Ολη η αριστερη και φιλικα προσκειμενη δημοσιογραφια υπερ των εργαζομενων εχει ταξικο καθηκον να συνεργαζεται και να αλληλοβοηθειται. Η κριτικη που ασκειται για καποια θεματα πρεπει να θεωρειται θετικο στοιχειο και μπορει να βοηθησει την αριστερα να βελτιωνεται, προς οφελος της εργατικης ταξης.

Μιχαλης Κιουρτης

Η οικονομικη εξορμηση μας ξεκινησε με τις καλυτερες προϋποθεσεις. Αυτο το μηνα μαζευτηκαν 232 λιρες. Απο αυτα 23 λιρες μαζευτηκαν στο πουλημα της εφημεριδας την Πρωτομαγιας, 24 στην εκδηλωση για' τον Τσε.

Προσφεραν επισης ο Μαριος Κυριακου 5 λιρες, ο Σαληχ και η Γιωτα 46 λιρες, η Lene και oFrank 30 λιρες, ο Μιχαλης Κιουρτης 10 και πολλοι αλλοι συντροφοι και φιλοι της οργανωσης. Τους ευχαριστουμε

Κατω τα χερια απο τους φοιτητες του ΑΤΙ

Οι φοιτητες του ΑΤΙ αγανακτησμενοι απο την κυβερνητικη αδιαφορια και τον εμπαιγμο συνεχισαν και τον περασμενο μηνα τις κινητοποιησεις τους για αναγνωριση και αναβαθμιση του ΑΤΙ.

Η κυβερνηση οχι μονο δεν δειχνει καμια διαθεση να ικανοποιησει τα δικαια αιτηματα των φοιτητων αλλα βαζει και την αστυνομια να τους κτυπα για να σπασει το ηθικο τους. Χρησιμοποιησε δακρυγονα και ροπαλα για να εμποδισει την εκδηλωση διαμαρτυριας που οργανωσαν εξω απο το Υπουργειο Εργασιας.

Ειναι φανερο πια οτι η κυβερνηση δεν μπορει να «πειστει» απο λογικα επιχειρηματα, ουτε ειναι προβλημα απλα καποιας γραφειοκρατιας που καθυστερει την ολοκληρωση του νομοσχεδιου για το ΑΤΙ. Γι αυτο χρειαζεται οργανωση και κλιμακωση του αγωνα.

Οι φοιτητες του ΑΤΙ θα πρεπει με τη νεα χρονια να οργανωσουν τις κινητοποιησεις τους και να τις κλιμακωσουν με αποχη διαρκειας και καταληψη αν θελουν να πιεσουν πραγματικα την κυβερνηση.

Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που πρεπει να δουλεψουν οι αγωνιστες φοιτητες και να κατεβασουν τετοιες αγωνιστικες προτασεις στις Γενικες Συνελευσεις. Τετοιες προτασεις μπορουν να δωσουν τη προοπτικη της νικης, να συσπειρωσουν την μεγαλη μαζα των φοιτητων.

Αποθρασυνονται οι ακροδεξιοι

Η αγωνιστικοτητα των φοιτητων του ΑΤΙ εχει δωσει τη δυνατοτητα στην Εργατικη Δημοκρατια που σταθηκε απο την αρχη του αγωνα στο πλευρο των φοιτητων να βρει ενα σημαντικο ακροατηριο για τις ιδεες της. Αυτο φαινεται ενοχλησε καποιους ακροδεξιους οι οποιοι δεν θα ηθελαν με κανενα τροπο να δουν τις σοσιαλιστικες ιδεες να δυναμωνουν μεσα στο ΑΤΙ.

Απο την αρχη προσπαθησαν να εμποδισουν την διακινηση της εφημεριδας μας. Αφου προχωρησαν απο τις ανοιχτες απειλες στο καψιμο της εφημεριδας εφτασαν στο σημειο να προβαλουν πιστολι (το οποιο αργοτερα αποδειχτηκε ψευτικο) εναντιον μελους της εφημεριδας που βρισκοταν στον χωρο του ΑΤΙ για να καλυψει την γενικη συνελευση των φοιτητων στις 15 Μαιου.

Η Εργατικη Δημοκρατια καταγγειλε το γεγονος στην Ενωση Συντακτων η οποια μεταβιβασε την καταγγελεια της στον Υπουργο Δικαιοσυνης και Δημοσιας Ταξεως και ζητησε «ενδελεχη διερευνηση του θεματος». Καταγγελια εγινε και προς την ΦΕΑΤΙ.

Αυτη η ταχτικη της τρομοκρατιας δεν μπορει και δεν πρεπει να περασει. Οι δικαιολογιες των φοιτητων που προεβησαν σε αυτη την πραξη, οτι ταχα το εκαναν απο αστεϊσμο ειναι το λιγοτερο αστειες. Δεν μπορει καποιοι να κυκλοφορουν στο χωρο του ΑΤΙ με πιστολια, ψευτικα για την ωρα, αληθινα αργοτερα λες και αυτο ειναι ενα φυσιολογικο παιχνιδι. Ουτε μπορει μια τετοια ενεργεια να καλυφτει κατω απο το οτι εγινε για το «πασιαμα».

Παρομοιες δικαιολογιες προβαλλουν και για την επιθεση των «ελληνοψυχων» γαλαζιων λυκων εναντιον οσων ηθελαν να πανε στη συναυλια Ρουβα-Κουτ. Αυτα δεν ειναι «πασιαμας». Υπαρχουν πολυ συγκεκριμενες φασιστικες αντιληψεις και πολυ συγκεκριμενες οργανωσεις πισω απο τετοια περιστατικα που τα καθοδηγουν και σπρωχνουν καποιο κοσμο στην προοπτικη του «ηρωισμου και της μαγκιας του εθνους» για να τους κερδισουν στις φασιστικες ιδεες.

Ειναι οι φασιστικες ιδεες που οπλιζουν με πιστολια και φωτιες τα χερια καποιων που δεν αντεχουν στην ιδεα της δημοκρατιας και πολυ περισσοτερο τις σοσιαλιστικες ιδεες που υποστηριζει η Εργατικη Δημοκρατια.

Η ΦΕΑΤΙ πρεπει να καταγγειλει και να καταδικασει αυτα τα περιστατικα σε βαρος μελων της Εργατικης Δημοκρατιας και την προσπαθεια αναβιωσης φασιστικου και τρομοκρατικου κλιματος και να πεταξει εξω απο το ΑΤΙ αυτους τους τραμπουκους.

Αγγελικη Μιχαηλ

Η Εργατικη Δημοκρατια καταγγελει

Καταγγέλλουμε την βάρβαρη επίθεση της αστυνομίας εναντίον των φοιτητών του ΑΤΙ κατά την διάρκεια της εκδήλωσης διαμαρτυρίας τους έξω από το Υπουργείο Εργασίας.

Οι ισχυρισμοί της αστυνομίας οτι τάχα κινδύνευε η ζωή των αστυνομικών και των υπαλλήλων του Υπουργείου είναι γελοιοι. Το μόνο που έκαναν οι φοιτητές ήταν να διεκδικήσουν αυτό που δικαιούνται και τους το υπόσχονται εδώ καί τόσα χρόνια - την κατοχύρωση του πτυχίου τους και την αναγνώριση του ΑΤΙ.

Η κυβέρνηση αντί να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των φοιτητών στέλνει την αστυνομία με τα δακρυγόνα για να τους επιβάλει την θέληση της. Οι δικαιολογίες οτι δεν φταίει αυτή για την καθυστέρηση δεν στέκουν καθόλου. Οταν πρόκειται για επιδοτήσεις, φοροαπαλλαγές και άλλα αιτήματα των ξενοδόχων και των βιομηχάνων βρίσκει τον τρόπο να τα ικανοποιεί αμέσως.

Αυτό δείχνει και ποιές είναι οι προτεραιότητες της. Προτιμά να δίνει για πολεμικούς εξοπλισμούς και να κάνει δώρα στους κεφαλαιοκράτες παρά να ξοδεύει για τους φοιτητές και την Παιδεία. Δέν θέλει να αναγνωρίσει το ΑΤΙ γιατί προτιμά να χρησιμοποιεί τους αποφοίτους του σαν εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό που θα αμειβεται με χαμηλούς μισθούς. Ποιοί στελεχώνουν σήμερα τις περισσότερες δημόσιες αλλά και ιδιωτικές επιχειρήσεις; Δεν είναι πρώτα και κύρια οι απόφοιτοι του ΑΤΙ. Η αναγνώριση του πτυχιου τους θα σημαίνει και καλύτερους μισθούς που θα πρέπει να πληρώνει η κυβέρνηση και οι επιχειρηματίες.

Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος για την μη αναγνώριση του ΑΤΙ εδω και τόσα χρόνια και όχι κάποιες νομοτεχνικές λεπτομέρειες και γραφειοκρατικές καθυστερήσεις. Για τον ίδιο λόγο δεν κτίζεται Πανεπιστημιούπολη, για τόν ίδιο λόγο δεν ικανοποιούνται τα αιτήματα των φοιτητών της Ξενοδοχιακής, της Νοσηλευτικής, των δασκάλων και γενικά όλων αυτών που με υπεράνθρωπες προσπάθειες κρατουν στη ζωή ένα άρρωστο εκπαιδευτικό σύστημα.

Οι φοιτητές του ΑΤΙ έχουν όλο το δίκαιο με το μέρος τους. Ο αγώνας τους είναι κοινός με όσους σήμερα κοντράρουν την πολιτική της λιτότητας και των περικοπών, οχι μόνο στον τομέα της Παιδείας, αλλα και της Υγείας και των κοινωνικών δαπανών. Γι αυτό θά πρέπει να έχουν την αμέρηστη συμπαράσταση όλων μας, φοιτητών, μαθητών, εργαζομένων.

Οι υπόλοιπες φοιτητικές ενώσεις καθώς και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων πρεπει να δείξουν την έμπραχτη συμπαράσταση τους στον δίκαιο αγώνα των φοιτητών του ΑΤΙ, και να απαιτήσουν την άμεση και πλήρη ικανοποίηση των αιτημάτων τους.

13 Μαη 97

"Εξω το Κρατος και η Εκκλησια απο την κρεβατοκαμαρη μας"

Οι εκπροσωποι της εκκλησιας και "αγανακτισμενοι" χριστιανοι διαδηλωσαν στις 15 Μαιου, μπροστα απο τη Βουλη, εναντια στην αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας.

Πιστοι στο "Πατρις, Θρησκεια, Οικογενεια" ανεμιζαν ελληνικες και βυζαντινες σημαιες, εψαλαν εκκλησιαστικους υμνους, επαιζαν πατριωτικα εμβατηρια και κρατουσαν πλακατ με συνθηματα: "Ναι στο γαμο και οικογενεια και οχι στην ομοφυλοφιλια". Ο δε αρχιεπισκοπος εστειλε εγκυκλιο που διαβαστηκε στις εκκλησιες και καλουσε σε εγρηγορση για να μη νομιμοποιηθει η "αμαρτια".

Αυτη η εικονα εδωσε την αφορμη να εμφανιστουν στις εφημεριδες παραλληλισμοι με "Χομεϊνισμο", "Τεχερανη η Λευκωσια", ο δε πατερ Σαββας που ειχε την πρωτοβουλια της κινητοποιησης και αλλοι ιερεις σε συνεντευξεις τους μιλησαν για εκφραση του λαϊκου αισθηματος.

Αυτο δεν ειναι αληθεια. Το λαϊκο αισθημα εκφραστηκε πριν ενα χρονο με την εξεγερση μπροστα απο την αρχιεπισκοπη εναντια στο σκοταδισμο, την μισαλοδοξια και την υποκρισια της εκκλησιας και του ανωτατου αρχοντα της με αφορμη την γνωστη υποθεση Παγκρατιου.

Χιλιαδες απλου κοσμου, αναμεσα τους και ηλικιωμενοι και πιστοι, διαδηλωναν εναντια στον Χρυσοστομο που καταπατουσε το δημοκρατικο τους δικαιωμα να εκλεξουν το μητροπολιτη τους, αδιαφορωντας αν ο εκλεκτος τους ηταν ομοφυλοφιλος η οχι.

Αν το ζητημα της ομοφυλοφιλιας ξεσηκωσε το μενος της Ιερας Συνοδου και των οργανωμενων χριστιανων, εφερε και τα πανω κατω στην Επιτροπη Νομικων της βουλης και ξεσκεπασε την υποκρισια των πολιτικων κομματων οσο αφορα τις διακηρυξεις και τις "ευαισθησιες" περι ανθρωπινων δικαιωματων.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι παρ'ολο που η καταδικαστικη αποφαση του Ευρωπαϊκου Δικαστηριου βγηκε απο το 1993, μεχρι και σημερα δεν προχωρησαν στην αποποινικοποιηση.

Ομως τωρα ο κομπος εφτασε στο κτενι. Αν δεν συμμορφωθουν με την αποφαση του Ευρωπαικου Δικαστηριου κινδυνευουν να καταχωρηθουν στη μαυρη λιστα των κρατων που καταπατουν τα ανθρωπινα δικαιωματα ακομα και να αποβληθουν απο το Συμβουλιο της Ευρωπης. Ηδη εκκρεμει ακομα μια υποθεση εναντια στην Κυπριακη Δημοκρατια για παραβιαση των ανθρωπινων δικαιωματων οσο αφορα τους ξενους εργατες και ξυλοδαρμους πολιτων.

Απ'την αλλη συντομα περιμενουν να αρχισουν οι διαπραγματευσεις για την ενταξη της Κυπρου στην Ευρωπη.

Η αποφαση που θα παρουν θα ειναι ενας καλος υπολογισμος για το τι εξυπηρετει "*το δημοσιο συμφερον και το κυρος της Κυπριακης Δημοκρατιας*" οπως το εκφρασε ενας βουλευτης του ΑΚΕΛ. Ειναι θεμα πολιτικης σκοπιμοτητας.

Ολα εμπιπτουν μεσα στη λογικη του "εθνικου" συμφεροντος. Προβαλλουν και ξεσκιζονται για εκεινα τα ανθρωπινα δικαιωματα οπως των προσφυγων ή των συγγενων αγνοουμενων σαν ενα "πολιτικο" οπλο και χρησιμοποιουν τα διεθνη βηματα και τους θεσμους για να πληξουν πολιτικα τον εθνικο τους αντιπαλο.

Ειναι ξεκαθαρο ποσο υποκριτικη και επιλεκτικη ειναι η ευαισθησια τους απεναντι στην καταπατηση των ανθρωπινων δικαιωματων.

Η συζητηση στη Βουλη επικεντρωθηκε στη νομικη πλευρα του ζητηματος και τις επιπτωσεις απο τη μη αλλαγη της νομοθεσιας. Ολοι, Γενικος Εισαγγελεας και βουλευτες, ετρεξαν μαλιστα να διευκρινισουν οτι η αποποινικοποιηση δεν θα σημαινει και νομιμοποιηση.

Κανενα κομμα, ουτε και το ΑΚΕΛ δεν εθιξε την ουσια του ζητηματος. Οτι δηλαδη η ομοφυλοφιλια δεν ειναι ουτε αρρωστεια, ουτε διαστροφη αλλα μια προσωπικη σεξουαλικη επιλογη και οτι ο νομος που ισχυει μεχρι σημερα καταπατει το δημοκρατικο δικαιωμα να οριζει ο καθενας οπως θελει τον εαυτο του και τη σεξουαλικοτητα του.

Γι'αυτο καθε δημοκρατης και σοσιαλιστης πρεπει να υποστηριζει ανεπιφυλακτα την αποποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας εδω και τωρα. Ν'απαιτησουμε να βγουν το Κρατος και η Εκκλησια εξω απο την κρεβατοκαμαρη μας. Αυτη η μεταρρυθμιση εστω και κατω απο τις συνθηκες που θα γινει θα ειναι ενα βημα εναντια στο σκοταδισμο της εκκλησιας αλλα το σημαντικοτερο, εστω θεωρητικα και νομικα, κατοχυρωνεται το δικαιωμα καποιου να ειναι "ομοφυλοφυλος". Επισης αφαιρει το "νομικο" οπλο απο το καθε οργανο της ταξης να διωκει, να τρομοκρατει και να εκβιαζει ατομα μονο και μονο γιατι ειναι ομοφυλοφυλοι.

Μυριανθη Λοϊζου

ΔΙΕΘΝΗ

Οι εκλογες στην Αγγλια και Γαλλια

Οι εργατες της Ευρωπης απαιτουν στροφη

Τα αποτελεσματα των εκλογων στην Γαλλια και την Αγγλια ειναι ενα μηνυμα αγωνιστικοτητας για τους εργατες κι ενα σοκ για τους καπιταλιστες σ'ολη την Ευρωπη.

Στην Αγγλια, ο Μεητζορ και το κομμα του επαθαν την μεγαλυτερη εκλογικη πανωλεθρια που γνωρισαν στην ιστορια τους απο τον 19ο αιωνα.

Μετα τον Μεητζορ ηρθε η σειρα του Ζιπε. Η εργατικη εκρηξη που αρχισε τον Δεκεμβρη του 1995 και συνεχιζεται μεχρι σημερα, αναγκασε τον προεδρο Σιρακ και τον πρωθυπουργο Ζιπε να καλεσουν προωρες και αιφνιδιαστικες εκλογες με την ελπιδα να κερδισουν μια φρεσκια πλειοψηφια για να προχωρησουν σ'ενα νεο και γρηγοροτερο γυρο περικοπων. Οι εργατες απαντησαν: "Καλο Ξεφορτωμα".

ΑΓΓΛΙΑ:

Οι εργατικοι δεν υποσχονται τιποτα

Η εργατικη πρωτομαγια του '97 στη Βρετανια ηταν πολυ διαφορετικη απ'όλες τις αλλες. Εκατομμυρια εργαζομενοι, φοιτητες, συναξιουχοι γιορταζαν στις μπυραριες, στα δημαρχεια, στους δρομους την πρωτη Εργατικη κυβερνηση μετα απο 18 χρονια δεξιας.

Δεν ηταν μια απλη νικη. Ηταν ενας σεισμος. Οι Εργατικοι κερδισαν την μεγαλυτερη πλειοψηφια που ειχαν ποτε με διαφορα 179 εδρες στη βουλη! Οι Συντηρητικοι οχι μονο εχουν τον μικροτερο αριθμο βουλευτων απο το 1906 αλλα δεν εχουν ουτε ενα βουλευτη σε ολοκληρη τη Σκωτια και Ουαλλια. Αυτη η εκλογικη νικη του Εργατικου Κομματος δειχνει την τεραστια διψα του κοσμου για μια πραγματικη αλλαγη στην κοινωνια. Μια αλλαγη, για την πολιτικη των Συντηρητικων που εφερε τη φτωχεια σε 14 εκατομμυρια ανθρωπους, που ανεβασε την ανεργια στα 3 εκατομμυρια και απο την αλλη αυξησε 65% το εισοδημα των πιο πλουσιων.

Ηταν ψηφος για ενα καλυτερο συστημα υγειας, για αυξησεις στους μισθους και τις συνταξεις, για δουλειες εναντια στην ανεργια, για καλυτερη παιδεια, για καλυτερες δημοσιες συγκοινωνιες. Ηταν ψηφος ταξικη.

Γι'αυτες τις αλλαγες που εκφρασανε οι εργαζομενοι μεσα απο την ψηφο τους, ο Τονι Μπλερ δεν εχει να προσφερει τιποτα διαφορετικο απο τον Μεητζορ. Το Εργατικο Κομμα εχει πεταξει στα σκουπιδια καθε αναφορα για Σοσιαλισμο, δηλωνει ανοικτα την πιστη του στην οικονομια της αγορας, τις ιδιωτικοποιησεις, την ευελιξια στις εργατικες σχεσεις. Οι εργατες δεν ψηφισαν τον Μπλερ για να εχουν ενα δευτερο Μεητζορ.

Οι σχολιαστες των εφημεριδων προσπαθησαν να κρυψουν το ταξικο μηνυμα της συντριβης των Συντηρητικων, φλυαρωντας για τις Θατσερικες ιδεες του Μπλερ.

Οι αγωνες των ανθρακωρυχων και των λιμενεργατων, οι μαζικες αντιφασιστικες διαδηλωσεις και οι συγκρουσεις με την αστυνομια, η συσσωρευμενη αγανακτηση της εργατικης ταξης ηταν που εξαφανισε εκλογικα τους Συντηρητικους και κοντεψαν να χαθουν απο την εικονα.

Η αντιφαση αναμεσα στις ελπιδες του κοσμου, τους λογους για τους οποιους ψηφισε Εργατικους, και στο τι προκειται να κανει ο Μπλερ ειναι τεραστια. Αυτη η αντιφαση μπορει να δωσει καποια πιστωση χρονου στον Μπλερ αλλα το βεβαιο ειναι οτι δεν θα κρατησει για πολυ.

Ο Μπλερ θα βρει μπροστα του τους απεργους εργατες που μαυρισαν τον Μεητζορ γιατι μονο μεσα απο τους αγωνες τους μπορουν να πραγματοποιησουν τις ελπιδες τους.

ΓΑΛΛΙΑ:

Οι σοσιαλιστες δεν μπορουν να υλοποιησουν τις υποσχεσεις τους

Παρολο που κηρυξαν τις εκλογες προωρα στη Γαλλια, ο Σιρακ κι ο Ζιπε δεν καταφεραν να γλυτωσουν το εκλογικο κουρελιασμα. Η νικη των Σοσιαλιστων ηταν σαρωτικη.

Ηταν μια νικη εκατομμυριων ανθρωπων που απερριψαν την ελευθερη αγορα και τις περικοπες των κοινωνικων παροχων. Ηταν μια νικη της εργατικης εκρηξης του Δεκεμβρη του '95 οπου εκατομμυρια δημοσιοι υπαλληλοι στο Παρισι κι αλλες πολεις διαλυσαν τα σχεδια των αφεντικων να υλοποιησουν τα κριτηρια του Μααστριχτ στις πλατες των εργατων. Ηταν μια νικη χιλιαδων διαδηλωτων εναντια στον ρατσιστικο νομο για τους ξενους εργατες που προσπαθησε να περασει ο Ζιπε. Αυτη η διαθεση που εκφραστηκε κι ενισχυθηκε απο τους αγωνες, οδηγησαν το Σοσιαλιστικο Κομμα στην εκλογικη του νικη.

Αυτη η διαθεση και οι αγωνες απο τα κατω αναγκασαν τον Ζοσπεν να μιλαει για "ψηφο για αλλαγη" και εναντια στον "σκληρο καπιταλισμο". Τον αναγκασαν να υποσχεθει να σταματησει τις ιδιωτικοποιησεις, να δημιουργησει 700.000 καινουργιες θεσεις εργασιας και να μειωσει τις ωρες εργασιας απο 39 σε 35 χωρις μειωση των μισθων. Ο Ζοσπεν υποσχεθηκε επισης την αναδιαπραγματευση των ορων της νομισματικης ενωσης. Οι υποσχεσεις ομως αυτες ερχονται σε αντιθεση με την πολιτικη του Σοσιαλιστικου Κομματος που ειναι απολυτα αφοσιωμενο στη διαχειρηση του συστηματος και στη στενη συνεργασια με τα αφεντικα και τους τραπεζιτες.

Το Σοσιαλιστικο Κομμα βρισκοτανε στην εξουσια για το μεγαλυτερο μερος της δεκαετιας του '80 και τα πρωτα χρονια της δεκαετιας του '90. Η εργατικη ταξη στη Γαλλια εχει μνημη των αγριων περικοπων και του τριπλασιασμου της ανεργιας στα χρονια της διακυβερνησης του Σοσιαλιστικου Κομματος. Ο ιδιος ο Ζοσπεν καθως και πολλοι απο τους υπουργους τους ηταν αυτοι που επεβαλαν αυτη την αγρια πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων. Ηδη ο Ζοσπεν εχει κανει πισω στην υποσχεση για μειωση των ωρων εργασιας μεταθετοντας την στο απωτερο μελλον. Παρομοια εχει χαμηλωσει τους τονους για δημιουργια 700.000 νεων θεσεων εργασιας ενω ταυτοχρονα παραμενει πιστος στην υποθεση δημιουργιας ενος ενιαιου ευρωπαϊκου νομισματος.

Η κυβερνηση του Σοσιαλιστικου Κομματος θα βρεθει αντιμετωπη με τις προσδοκιες που γεννηθηκαν μεσα απο τους αγωνες των τελευταιων χρονων.

Παραδειγμα για μας

Ο Μπλερ κι ο Ζοσπεν κερδισαν τις εκλογες χαρη στην αριστερη στροφη μιας θυμωμενης και δυνατης εργατικης ταξης. Αυτο το μηνυμα που ερχεται απο την Ευρωπη χρειαζεται να το παρουμε κι εμεις εδω. Ο Συναγερμος ζητα απο τους εργατες να δεχθουν θυσιες, περικοπες και ιδιωτικοποιησεις "για να προλαβουμε το τρενο της ενωμενης Ευρωπης". Οι εργατες της Ευρωπης ομως μας δειχνουν οτι τα αφεντικα δεν ειναι πανισχυρα.

Χρειαζομαστε μια Αριστερα αντaξια των μηνυματων που στελνουν οι εργατες της Γαλλιας και της Βρετανιας. Ενα κομμα που δεν θα στριβει δεξια την ωρα που οι εργατες κινουνται αριστερα. Ενα κομμα που να λεει οτι αν ο γαλλικος Δεκεμβρης του '95 γκρεμισε τελικα τον Ζιπε, τοτε αν οργανωσουμε καλυτερα τους εργατικους αγωνες μπορουμε να γκρεμισουμε οριστικα και τη λιτοτητα και το συστημα που τη γενναει.

Δεσποινα Καραγιαννη

Ποιος θα σταματησει τον Λεπεν;

Το ποιο σημαντικο γεγονος που βγαινει μεσα απο τις εκλογες στη Γαλλια ειναι η ηττα των δεξιων και η στροφη προς τα αριστερα. Τα εκλογικα αποτελεσματα ομως περιεχουν μια φοβερη προειδοποιηση εαν δεν υπαρξει μια πραγματικη αλλαγη.

Οι φασιστες του Λεπεν εξασφαλισαν το ψηλοτερο ποσοστο που πηραν ποτέ αλλοτε σε εκλογες. Εξασφαλισαν ενα 15% που αντιστοιχει με 4 εκατομμυρια ψηφους. Εστω κι αν εξασφαλισαν μονο μια βουλευτικη εδρα ειναι σημαντικο να παρατηρησουμε οτι οι φασιστες εχουν μια σημαντικη βαση σε πολλες περιοχες της χωρας την οποια θα προσπαθησουν να διευρυνουν πατωντας πανω στην απογοητευση ολων αυτων των ελπιδων που αντανακλα η εκλογικη νικη των Σοσιαλιστων.

Οι αγωνες των δυο τελευταιων χρονων υπογραμμιζουν την δυνατοτητα των γαλλων εργατων να παλεψουν ωστε να κανουν βεβαιο οτι αυτες οι ελπιδες για αλλαγη θα πραγματοποιηθουν.

Ειναι επισης ενθαρρυντικο οτι τους τελευταιους μηνες ειδαμε την αναπτυξη ενος μαζικου αντιφασιστικου κινηματος. Λιγες εβδομαδες πριν απο τις εκλογες η Γαλλια εζησε την μεγαλυτερη αντιφασιστικη διαδηλωση της μεταπολεμικης της ιστοριας, οταν 70.000 συγκεντρωθηκαν στο Στρασβουργο για να διαμαρτυρηθουν για την πραγματοποιηση του συνεδριου του Εθνικου Μετωπου στην πολη.

Κλιντον - Γελτσιν: τα γερακια που παριστανουν τις περιστερες

Με τιτλους οπως: "Ταφοπετρα στον ψυχρο πολεμο", "Ρωσια-Νατο, απο το ειδυλλιο στο γαμο" ηταν που τα ΜΜΕ χαιρετησαν την υπογραφη της "ιστορικης συμφωνιας" αναμεσα στη Ρωσια και το ΝΑΤΟ.

Παρα τις διπλωματικες, "φιλειρηνικες" δηλωσεις των Κλιντον και Γελτσιν, τα γερακια της ειρηνης εξακολουθουν να εχουν βαθειες διαφορες μεταξυ τους ενω οι εσωτερικες πιεσεις μεσα στα δυο μετωπα οξυνονται.

Απο την πλευρα των ιμπεριαλιστων της Δυσης υπαρχει αυξημενη αναγκη να διατηρηθει η σταθεροτητα στην Ευρωπη κατι που αποδεικνυεται ολο και πιο δυσκολο ειτε διοτι οι απο τα κατω επαναστατουν (Αλβανια) ειτε διοτι οι απο τα πανω προωθουν τα πολεμοκαπηλα σχεδια τους (πρωην Γιουγκοσλαβια, Ελλαδα-Τουρκια-Κυπρος).

Ο οξυμενος οικονομικος ανταγωνισμος μεταξυ Ε.Ε. και ΗΠΑ κανουν τη συνεργασια μεταξυ των χωρων του ΝΑΤΟ καθε αλλο απο αρμονικη. Γι'αυτο αλλωστε η Γαλλια και η Βρετανια προειδοποιησαν οτι δεν προκειται να φορτωθουν το κοστος της στρατιωτικης παρουσιας τους στη Βοσνια σε περιπτωση που οι αμερικανοι αποσυρουν τα στρατευματα τους, οπως οι ιδιοι δηλωνουν, τον Ιουλιο του 1998.

Εκτος απο το οτι η οποιαδηποτε διευρυνση του ΝΑΤΟ προς τις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης θα αποτελεσει την συρρικνωση της σφαιρας επιρροης της Ρωσιας, ο Γελτσιν εχει ν'αντιμετωπισει και πολλα προβληματα στο εσωτερικο μετωπο. Απο τη μια ο Γελτσιν δεν εχει αλλη επιλογη παρα να συνεχισει τις περικοπες στον στρατιωτικο προϋπολογισμο της Ρωσιας κι απο την αλλη θελει να περιορισει την αγανακτηση μεσα στο στρατο σε οσο το δυνατο χαμηλοτερους τονους.

Ο Γελτσιν μπορει να υπογραψε την "Ιδρυτικη Πραξη" μεταξυ Ρωσιας και ΝΑΤΟ, ομως παραλληλα προειδοποιησε οτι η Ρωσικη βουλη μπορει να θελει να τροποποιησει την συμφωνια. Συμφωνα μαλιστα με τον "Economist" ο Γελτσιν προτεινε στη ρωσικη βουλη την ακυρωση της συμφωνιας σε περιπτωση που το ΝΑΤΟ επιχειρησει να διευρυνθει για να συμπεριλαβει τα κρατη της Βαλτικης ή οποιοδηποτε αλλη χωρα της πρωην Σοβιετικης Ενωσης. Επομενως η συμφωνια μεταξυ Ρωσιας - ΝΑΤΟ δεν αποτελει καμια εγγυηση για το οτι οι πυραυλοι των δυο χωρων δεν θα στρεφονται πια μεταξυ των δυο στρατοπεδων.

Για το παγκοσμιο εργατικο κινημα η συμφωνια αυτη δεν αποτελει καμια εγγυηση για την ειρηνη. Η απειλη του πυρηνικου ολοκαυτωματος μπορει να εξαλειφθει μονο μεσα απο την εξαλειψη του παγκοσμιου καπιταλισμου που εξ αρχης την δημιουργησε.

Μαρκος Οικονομου

Ελληνες και Τουρκο

Να φραξουμε το δρομο στ

Παρα τις αγριες αντιδρασεις των Γκριζων Λυκων στο βορρα και των Γαλαζιων Λυκων στο νοτο, περισσοτερα απο 3.500 χιλιαδες ατομα και απο τις δυο πλευρες συμμετειχαν στη συναυλια Ρουβα-Κουτ που την μετετρεψαν σε πανηγυρι ειρηνης και φιλιας.

Το κλιμα που δημιουργηθηκε ηταν πραγματικα πρωτογνωρο που δυσκολα μπορει να περιγραψει κανενας με λογια.

Οι τουρκοκυπριοι που ειχαν αρχισει να φτανουν πρωτοι στο χωρο της συναυλιας μας περιμεναν με λουλουδια και ανοιχτες αγγαλιες.

"Το ονομα μου ειναι Χασαν" λεει στα αγγλικα ενας νεαρος τουρκοκυπριος σε εναν ελληνοκυπριο μαθητη ο οποιος του απαντα και αυτος στα αγγλικα "*εμενα με λενε Μιχαλη*". Προχωρουν μαζι προς τον χωρο της συναυλιας κουβεντιαζοντας σαν να γνωριζονταν απο καιρο.

Η Φατμα 16 χρονων που κατοικει στη Μορφου ρωτα την Λενα που οι γονεις της ειναι προσφυγες αν την μισα που καθεται σε σπιτι που ανηκε σε ελληνοκυπριο; Για να παρει την απαντηση: *«εσυ με μισας για οσα εκανε ο δικος μας στρατος στους τουρκοκυπριους;»* Η Φατμα συμπληρωνει: *«δεν φταιμε εμεις για τον πολεμο, δεν ειναι;»*

Ξεκινα η συναυλια και οι σκηνες ειναι συγκλονιστικες. Κανεις δεν σκεφτεται αν του αρεσει η μουσικη. Ολοι συνεπαιρνονται. Νεοι και μεγαλοι, αντρες και γυναικες, σχηματιζουν μακριες αλυσιδες και δενονται με τα χερια τους. Ειναι αδυνατο να ξεχωρισεις ελληνες και τουρκους. Πολλοι κρατουν μεγαλες ανθοδεσμες με γαρυφαλλα που τα μοιραζουν ή τα πετανε αδιακριτα μεσα στο πληθος.

Στις πρωτες παυσεις της μουσικης ακουγονται και τα πρωτα συνθηματα. Την αρχη την κανουν οι τουρκοκυπριοι: «μην εμποδιζετε την ειρηνη». Μετα ολοι μαζι στα αγγλικα: «we want peace». Μερικοι απο μας φωναζουν «ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι», ενω καποιοι νεαροι τουρκοκυπριοι ρωτουν τι σημαινει αυτο και οταν τους το εξηγουμε φωναζουν το ιδιο συνθημα στα τουρκικα: *"Turk ve Rum istciler birlesin"*!

Ξαφνικα δυο φασιστες τουρκοκυπριοι που ειχαν κατορθωσει να τρυπωσουν στο γηπεδο κανουν με το χερι τους το σημα των Γκριζων Λυκων. Οι τουρκοκυπριοι επεσαν πανω τους να τους λυντσαρουν και χρειαζεται η επεμβαση των Οηεδων για να τους φυγαδευσουν.

Ο Αλι που παλια κατοικουσε στην Παφο και ηταν στη συναυλια με τη γυναικα του, την Αΐταν, μας ειπε στα ελληνικα: *«Οι γκριζοι λυκοι προσπαθησαν να μας εμποδισουν αλλα τιποτα δεν μας σταματατα. Ξερουμε οτι οταν γυρισουμε πισω αποψε θα βρουμε τα αυτοκινητα μας σπασμενα αλλα ηρθαμε στη συναυλια γιατι θελουμε ειρηνη στη Κυπρο».*

Οταν η συναυλια εφτασε στο τελος της ο κοσμος δεν φευγει. Βλεπεις νεους δακρυσμενους να μενουν αγκαλιασμενοι. Πολλοι ψαχνουν να βρουν κατι στις τσεπες τους για να το ανταλλαξουν σαν σουβενιρ, μπρελοκ, στιλο, τις φανελες που φορουσαν, και οτι αλλο ειχαν μαζι τους που περασε απο τον ελεγχο των ΟΗΕδων.

Οσοι ειχαμε την τυχη να παρακολουθησουμε την συναυλια, βγηκαμε δυναμωμενοι και γεματοι αυτοπεποιθηση. Ενας νεος βγαινοντας απο την συναυλια βρεθηκε περικυκλωμενος απο καμια πενηνταρια "φτυσμενους" που εβριζαν "πουλημενοι τουρκοφιλοι, δεν σεβεστε τον Ισαακ και τον Σολωμου". Τους εβαλε στη θεση τους: *"Εσεις να ντρεπεστε που βρισκεστε στην ιδια πλευρα με τους δολοφονους του Ισαακ, εμεις ειμαστε περηφανοι γιατι παλευουμε για την ειρηνη και για να μην υπαρξουν αλλοι σκοτωμενοι».*

Οι ακροδεξιοι δεν θα ειχαν τολμησει καν να προχωρησουν σε τραμπουκισμους και προκλησεις, αν το ΑΚΕΛ ειχε κινητοποιησει τον κοσμο του για την συναυλια.

Πολλοι τουρκοκυπριοι μας ρωτουσαν γιατι δεν ηλθε περισσοτερος κοσμος απο την ελληνικη πλευρα και χρειαζοταν να εξηγουμε για την επιθεση που δεχτηκε η συναυλια απο την εκκλησια, τα κομματα και την μισοκαρδη σταση των κομματων της αντιπολιτευσης.

Ωστοσο ηταν μια φανταστικη συναυλια και γι αυτο πολεμηθηκε απο τους σοβινιστες και των δυο πλευρων.

Οπως και να εχει το πραγμα μπορει οι φασιστες να καταφεραν να μπουν στα πρωτοσελιδα των εφημεριδων και να υποβαθμιστει η συναυλια αλλα τιποτα δεν μπορει να υποβαθμισει τον ρολο που αυτη επαιξε πανω σε οσους την παρακολουθησαν αλλα και οσους θελουν να δουν τετοιες πρωτοβουλιες να γινονται πιο συχνα.

Καλεσμα της Εργατικης Δημοκρατιας για στηριξη και συμμετοχη στη συναυλια Ρουβα-Κουτ. Καμια εφημεριδα και κανενας ραδιοσταθμος δεν το μετεδωσε.

"Ειμαστε ολοι ομοφυλοφιλοι και επαναπροσεγγιστες"

Η Κυπριακη Δημοκρατια ειναι ενα απο τα ελαχιστα κρατη στην Ευρωπη που συνεχιζει να τιμωρει το δικαιωμα στην ομοφυλοφιλια. Ειναι απαραδεχτο να υπαρχει ενας τετοιος νομος. Η Βουλη πρεπει να προχωρησει αμεσα στην αποποινηκοποιηση της ομοφυλοφιλιας.

Ομως απαραδεχτο ειναι και το να συζητουν για την αποποινηκοποιηση της ομοφυλοφιλιας σαν αναγκαιο κακο, επειδη απειλειται η Κυπριακη Δημοκρατια με κυρωσεις απο το Ευρωπαϊκο Δικαστηριο. Η ομοφυλοφιλια ειναι δημοκρατικο δικαιωμα και ελευθερη επιλογη. Γι αυτο το λογο θα πρεπει να προχωρησει αμεσως η Βουλη στην αποποινηκοποιηση της και οχι για λογους «εθνικου συμφεροντος». Μια τετοια λογικη συντηρει ολες τις προκαταληψεις και τις διακρισεις σε βαρος των ομοφυλοφιλων εστω και αν αλλαξει ο νομος.

Δεν ειναι τυχαιο που οι σκοταδιστες που πρωτοστατουν εναντια στην αποποινηκοποιηση της ομοφυλοφιλιας - εκκλησιαστικες και εθνικοφρονες οργανωσεις και διαφοροι παραγοντες- ειναι οι ιδιοι που πρωτοστατουν και στην εξαρση του σοβινιστικου μισους. Ειναι οι ιδιοι που ορυονται εναντια στις συναυλιες επαναπροσεγγισης και ριχνουν το φαρμακι τους εναντια, σε καθε τι που σπαζει τις εθνικιστικες προκαταληψεις. Ειναι αυτοι που σημερα απειλουν τον Ρουβα και τον Μπουρακ, αποκαλωντας την συναυλια επαναπροσεγγισης που ετοιμαζουν σαν «επαναπροσεγγιση ομοφυλοφιλων».

Αυτο δειχνει με το πιο ξεκαθαρο τροπο ποσο δεμενες ειναι οι εθνικιστικες, ρατσιστικες και σεξιστικες αντιληψεις. Χρειαζεται να τους δωσουμε μια καλη απαντηση. Χρειαζεται να κινητοποιηθει ο καθε δημοκρατης, ο καθε ενας που υποστηριζει ειλικρινα τα δημοκρατικα δικαιωμα τα και οχι μονο οσα συμφερουν την πλευρα «μας» ή εξυπηρετουν την κυριαρχη ιδεολογια. Χρειαζεται μια μαζικη και δυναμικη παρουσια, εξω απο τη Βουλη αλλα και στη συναυλια επαναπροσεγγισης στις 19 του Μαη με συνθημα «ειμαστε ολοι ομοφυλοφιλοι επαναπροσεγγιστες».

6 Μαη 1997

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

να σταματησουμε τους σοβινιστες

Παρασκευη 20 Ιουνη ωρα 8:00μμ

Intercollege αιθ. Β20

Επαναπροσεγγιση χ

Η συναυλια επαναπροσεγγισης Ρουβα - Κουτ οχι μονο πραγματοποιηθηκε, αλλα ενσαρκωσε το πιο δυνατο αντισοβινιστικο μηνυμα των τελευταιων δεκαετιων!

Το κλιμα τρομοκρατιας που προσπαθησαν να περασουν το ΠΑΚ, η ΚΟΜ και ο Χρυσοστομος - με τις γαλανολευκες αφισες και το φασιστικο καλεσμα "Φτυστε τους", με τις ασυστολες ψευτιες που προθυμα εκπεμπονταν απο διαφορους ραδιοφωνικους και τηλεοπτικους σταθμους, και, τελικα, με τις φασιστικα καθοδηγουμενες ενεργειες ενος τσουρμου μοτοβρυκολακων τη νυκτα της συναυλιας - δεν σταθηκαν αρκετα για να ματαιωσουν τη συναυλια.

Σε πεισμα των σοβινιστων, 600 ελληνοκυπριοι και 3000 τουρκοκυπριοι συγκεντρωθηκαν στο γηπεδο της Τσετιν Καγια για να διαδηλωσουν τη θεληση των απλων ανθρωπων κι απο τις δυο πλευρες των συνορων για ειρηνη και επαναπροσεγγιση.

Τα Κομματα

Η συναυλια, ωστοσο, φανερωσε και κατι ακομα: Το μεγεθος της υποκρισιας "της πολιτικης ηγεσιας του τοπου".

Καθε φορα που το κυπριακο μπαινει σε νεο γυρο διαπραγματευσεων η λεξη "επαναπροσεγγιση" γινεται καραμελα. Ακομα και οι Νεοι Οριζοντες "υπερθεματιζουν". Αυτο απαιτει η διπλωματικη σκοπιμοτητα των καιρων.

Τη νυχτα της 19ης του Μαη ομως φανηκε στην πραξη τι εννοει το καθε κομμα με την επαναπροσεγγηση. Ο ΔΗΣΥ ενω εβγαλε μια χλιαρη ανακοινωση οτι συμφωνουσε με τη συναυλια Ρουβα-Κουτ, δεν εκανε απολυτως τιποτα για να τη στηριξει. Το ΔΗΚΟ, με την βουλευτη του Κατερινα Παντελιδου βρεθηκε στην Πλατεια Ελευθεριας για να στηριξει τους δηλωμενους εχθρους της επαναπροσεγγισης, το ΠΑΚ και τους Γαλαζιους Λυκους. Η ΕΔΕΚ "επισημα" κρατησε πισινη, ενω ο προεδρος των ΝΕ.Ο. ηταν ενας απο τους ομιλητες στη σοβινιστικη αντιεκδηλωση.

Παρολο που το ΑΚΕΛ και οι Ενωμενοι Δημοκρατες εκπροσωπηθηκαν στη συναυλια Ρουβα-Κουτ με την παρουσια καποιου μικρου αριθμου στελεχων τους, δεν προσπαθησαν να κινητοποιησουν τον κοσμο για τη συναυλια. Αντιθετα, η ολη επιχειρηματολογια που ανεπτυξαν τις προηγουμενες μερες μαλλον αποθαρρυνε τον κοσμο.

Πως ηταν δυνατο η μεγαλη μαζα του κοσμου που κοιταζει προς το ΑΚΕΛ να κατεβαινε στη συναυλια οταν ο ιδιος ο Χριστοφιας μιλουσε για *"αδυναμιες τοσο στο περιεχομενο οσο και στην επιλογη της ημερομηνιας (της συναυλιας), και ακομα περισσοτερο γιατι τα Ηνωμενα Εθνη την εκαναν απο μονα τους χωρις να ζητησουν τη βοηθεια και την αποψη αλλων δυναμεων"* - Οταν δηλαδη το ΑΚΕΛ υιοθετουσε σαν πραγματικες τις προφασεις που προβαλαν ασταματητα οι πολεμιοι της συναυλιας.

Χαρακτηριστικα ο διευθυντης του "νεανικου ραδιοφωνου" και βουλευτης του ΑΚΕΛ Τακης Χατζηγεωργιου εφτασε στο σημειο να παριστανει τον "αντικειμενικο" παρατηριτη με σχολια του τυπου: *"οι ιδιοι οι νεοι προς τους οποιους απευθυνεται η συγκεκριμενη εκδηλωση ειναι διχασμενοι, αφου αλλοι θελουν να συμμετασχουν για να ακουσουν το Σακη Ρουβα και αλλοι για να τον λιθοβολισουν".* (*Σελιδες* 16/5/97)

Η δηλωση του Ρουβα οτι "αν καταλαβουμε ποιοι ειναι οι πραγματικοι μας εχθροι να ειστε σιγουροι οτι ο Σημιτης και η Τσιλερ δεν προκειται να πολεμησουν μεταξυ τους" καθως επισης και η συμμετοχη του στη συναυλια εκαναν για την επαναπροσεγγιση οσα δεν εκανε ο "πολιτιστικος" κ. Χατζηγεωργιου σ'ολοκληρη τη βουλευτικη του θητεια.

Οι χαμηλοι τονοι που κρατησε το ΑΚΕΛ - που καθολου ασχετοι δεν ειναι με τις αγωνιωδεις προσπαθειες του για συμπηξη εκλογικου μετωπου με τα "απορριπτικα" κομματα ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ - αφησαν τελικα την εκδηλωση εκτεθημενη στους τραμπουκισμους μιας χουφτας ελληνοψυχων μοτοσικλετιστων. Τη στιγμη μαλιστα που ολοι ξερουν οτι μολις μερικες βδομαδες προηγουμενα η ΕΔΟΝ οργανωσε συναυλια επαναπροσεγγισης στην οποια κινητοποιησε 5.000 ατομα.

Η περιφρουριση της συναυλιας αντι να βρισκεται στα χερια της αριστερας, που ηταν η μονη που θα μπορουσε να δωσει με τη μαζικοτητα της ενα γερο μαθημα στους Γαλαζιους Λυκους, εμεινε στα χερια της αστυνομιας που με τα μπλοκα της, τις σωματικες ερευνες και τις διαδοσεις που κυκλοφορουσαν μελη της ΚΥΠ, εμποδισε την μαζικη προσελευση στη συναυλια.

Αντιεκδηλωση

Η 3.000 που συγκεντρωθηκαν στην αντιεκδηλωση της Πλατειας Ελευθεριας - οι μητερες αγνοουμενων, συγγενεις εγκλωβισμενων, μελη προσφυγικων σωματειων κλπ. ασφαλως δεν εχουν καμια σχεση με τους πολεμοκαπηλους Γαλαζιους Λυκους και τους φασιστες που κυκλοφορουσαν με αγκυλωτους σταυρους πανω στις φανελλες τους.

Ο κοσμος που πηγε στην αντιεκδηλωση αλλα δηλωνε κατα τα άλλα στις εφημερηδες οτι "Δεν θεωρω οτι η επαναπροσεγγιση ειναι κατι κακο" (*Επιλογη* 24/5/97) επεσαν ουσιαστικα θυματα οχι μονο των Γαλαζιων Λυκων αλλα και του στρουθοκαμηλισμου των κομματων.

Πολωση

Η συναυλια Ρουβα-Κουτ εχει κλιμακωσει την συγκρουση αναμεσα στους σοβινιστες και τους αντισοβινιστες. Ειναι μια συγκρουση που οχι μονο δεν αποφευγεται αλλα που πρεπει να κερδισουμε.

Ειναι πια φανερη σε ολους η υποκρισια της κυβερνησης του ΔΗΣΥ που μπροστα στην φυσικη συγκρουση των υποστηριχτων του πολεμου με τους υποστηρικτες της ειρηνης ανακοινωναν δια στοματος του κυβερνητικου τους εκπροσωπου οτι "και η μια και η αλλη εκδηλωση στελνουν ωραια μηνυματα"!

Η κυβερνηση για λογους διπλωματικης σκοπιμοτητας θελει ακομα την επαναπροσεγγιστικη πιττα σωστη, αλλα σιγουρα θελει και τους Γαλαζιους Λυκους χορτατους!

ι εργατες ενωμενοι

τους Γαλαζιους Λυκους

χωρις ορους

Ολοι στη συναντηση ΑΕΛ - ΤΣΙΕΤΙΝ ΚΑΓΙΑ, για να την περιφρουρησουμε απο τους Γαλαζιους Λυκους και να την μετατρεψουμε σε πανηγυρι επαναπροσεγγισης

Η επαναπροσεγγιση δεν ειναι "υποθεση ολων" οπως θελει να το παρουσιαζει η "Χαραυγη". Δεν μπορει να ειναι υποθεση αυτων που χτιζουν μνημεια στον τουρκοφαγο Γριβα, που στηριζονται σε πολεμοκαπηλα δογματα και S-300, και που στρωνουν καθημερινα το δρομο στους Γαλαζιους Λυκους.

Η "επαναπροσεγγιση" αναμεσα στον Κληριδη και τον Ντενκτας δεν μπορει με κανενα τροπο να διασφαλισει την ειρηνη. Τα συμφεροντα που εκπροσωπουν βρισκονται σε διαρκη συγκρουση.

Μονο οι ελληνοκυπριοι και οι τουρκοκυπριοι, οι ελληνες και οι τουρκοι εργατες δεν εχουν τιποτα να μοιρασουν μεταξυ τους.

"Θελουμε ειρηνη" ηταν το συνθημα που συγκλονισε τη συναυλια Ρουβα - Κουτ και που αντηχησε και στις δυο πλευρες των συνορων. Ο αγωνας για ειρηνη περνα μεσα απο την παλη εναντια στους καθε λογης Λυκους και τους υστεροβουλους φιλους της επαναπροσεγγισης. Εναντια στους "δικους μας" πολεμοκαπηλους, μεσα απο την παλη για εργατικη εξουσια και σοσιαλισμο.

Δαφνος Οικονομου

Ο Χατζηκωστας αποκαλυπτεται

Οι εφημεριδες και τα καναλια παραδεχονται οτι στην "απο κει πλευρα" οι Γκριζοι Λυκοι, οι τουρκοι φασιστες, ενεργοποιηθηκαν για να εμποδισουν την εκδηλωση και εφτασαν να χτυπησουν τον Μπουρακ Κουτ.

Προτιμουν ομως να χαμηλωνουν τους τονους οταν προκειται για τους ελληνοκυπριους φασιστες και τους ομογαλακτους τους απο την Ελλαδα που ηρθαν στην Κυπρο για να τους βοηθησουν. Κανενα απο τα ΜΜΕ "δεν ειδε" οτι η φασιστοφυλλαδα 'Στοχος' δημοσιευε την Τεταρτη 14 Μαη συνεντευξη του "ελληνοψυχου" Γιωργου Χατζηκωστα που παρεβρεθηκε στη συναντηση του 'Στοχου' κι οτι στο πρωτοσελιδο η φασιστοφυλλαδα διαφημιζε οτι "μοιραζει την αφισα των μοτοσυκλετιστων απο τα γραφεια της εφημεριδας.

Ουτε προσεξαν οτι μερικοι απο τους μοτοσυκλετιστες φορουσαν μπλουζακια με αγκυλωτους σταυρους ενω πολλοι κρατουσαν σημαιες συνθηματα που προβαλλει η εφημεριδα 'Στοχος', οπως το «δεν ξεχνω - δεν ξεχνω, οπλο παιρνω πολεμω».

Ο Χατζηκωστας προσποιηθηκε τον ανιδεο στην εκπομπη του ΑΣΤΡΑ για τις συνεντευξεις στη φασιστοφυλλαδα 'Στοχος' και τη συμμετοχη του σαν προσκεκλημενος στη δεξιωση του "ελληνοψυχου" εκδοτη της Γ. Καψαλη στη Λαρνακα.

Αυτοι που ταχα θρηνουν για τον χαμο των Ισαακ και Σολωμου ειναι ιδιοι κι ομοιοι με τους δολοφονους τους. Να τι ειχε να πει ο φιλαρας του Χατζηκωστα Γ. Καψαλης για τον θανατο του Τουρκες τον περασμενο Απριλη, αρχηγου της τουρκικης φασιστικης οργανωσης "Γκριζοι Λυκοι":

"Σεβομαστε καθε πατριωτη, εθνικιστη που δουλευει για το κρατος του. Παρολο που ο Τουρκες εκανε σημαντικες ζημιες στην Ελλαδα, μολις πληροφορηθηκα τον θανατο του λυπηθηκα που εχασα τον θαρραλεο αντιπαλο. Ηταν μια εξαισια προσωπικοτητα που οσο ζουσε αγωνιζοταν για τα συμφεροντα της πατριδας και του εθνους του. Περιμενουμε απο τους Τουρκους εθνικιστες να εκλεξουν εναν θαρραλεο προεδρο, οπως ηταν ο Τουρκες".

"Μια φανταστικη εμπειρια"

Σχόλια απο αυτους που παρακολουθηαν τη συναυλια

"Οταν ειπα στο σχολειο μου οτι αποφασισα να παω στη Συναυλια των Ρουβα - Κουτ οι πιο πολλοι απο τους συμμαθητες μου κρατησαν αρνητικη σταση. Αλλοι γιατι φοβονταν μηπως και γινουν φασαριες και αλλοι γιατι δεν τους πολυαρεσε η ιδεα να βρεθουν στον ιδιο χωρο με τουρκους. Εγω ομως πηγα.

Η ανασφαλεια που ενοιωθα απ' εξω περνώντας απο τα μπλοκα της αστυνομιας και τους μοτοσυκλετιστες μετατραπηκε σε μια αναπαντεχη ασφαλεια οταν φτασαμε στο γηπεδο. Οι τουρκοκυπριοι μας περιμεναν με γαριφαλα και χαμογελο στα χειλη.

Οταν αρχισε η συναυλια, ολοι μεγαλοι - μικροι ενωσαμε τα χερια χωρις δισταγμο. Εκεινη τη στιγμη ενοιωθα υπεροχα. Δεν ηξερα και δεν με ενοιαζε αν αυτος που με κρατουσε απο το χερι ηταν ελληνας ή τουρκος.

Οταν τελιωσε η συναυλια τα συναισθηματα ολων μας ηταν απεριγραπτα. Κανεις δεν ηθελε να φυγει. Ολοι με δακρυα στα ματια αγκαλιαζομαστε και αποχαιρετιζομαστε με τη υποσχεση να ξαναβρεθουμε.

Φευγωντας σκεφτομουν ποσες φορες βρεθηκα στο παρελθον στον ιδιο χωρο, οχι ομως για να τραγουδησω και να χορεψω για την ειρηνη αλλα σε αντικατοχικες εκδηλωσεις μισους. Εκεινη την ωρα μετανοιωσα για οσες πετρες εριξα στο οδοφραγμα.

Οταν την επομενη μερα στο σχολειο στο μαθημα της ιστοριας ο καθηγητης ρωτησε αν πηγε κανεις απο εμας στη συναυλια με θαρρος σηκωθηκα και ειπα «εγω κυριε». Καποιοι συμμαθητες με απεκαλεσαν τουρκισσα ενω καποιες φιλες μου που ηξερα οτι υποστηριζαν τη συναυλια δεν ειχαν το θαρρος να με υποστηριξουν. Ποτε δεν θα ξεχασω τη ζωγραφισμενη απορια στο προσωπο του καθηγητη μου, καθως συνεχισα υποστηριζοντας οτι ολοι επρεπε να παμε στη συναυλια και να υποστηξουμε την επαναπροσεγγιση.

Θελω να ελπιζω οτι αυτη η συναυλια ηταν ενα σημαντικο βημα για ενα κοσμο χωρις οδοφραγματα για ενα αυριο χωρις πολεμους και δυστυχια."

Μαρια Χριστοφιδου

Μαθητρια

"Στις 19 του περασμενου Μαη πηγα κι εγω στη συναυλια επαναπροσεγγισης Μπουρακ - Ρουβα αψηφωντας το σαλιο του κυριου Χατζηκωστα που ηθελε να ελθει να μας φτυσει οπως δηλωσε, αψηφωντας την τρομοκρατια των Γαλαζιων Λυκων και την αισχρη προπαγανδα του Λογου και αλλων καναλιων.

Στην εκδηλωση επεκρατησε μια φανταστικη ατμοσφαιρα αδελφοσυνης μεταξυ απλων ανθρωπων κι απο τις δυο πλευρες που επιθυμουν την ειρηνη.

Σκοπος της εκδηλωσης ηταν απλα να γνωρισουμε ανθρωπους απο την αλλη πλευρα οπως κι εγινε. Κουβεντιαζαμε για τα προβληματα, τις σκεψεις ολων. Ο σκοπος πετυχε τοσο πολυ που δεν βλεπω την ωρα που θα ξαναγινει κατι παρομοιο για να παω. Και για μενα ειναι ξεκαθαρο οτι ο εχθρος δεν ειναι οι απλοι ανθρωποι της αλλης πλευρας αλλα ο σοβινισμος και οι κηρυκες της μισαλλοδοξιας: "Λογοι", "Χατζηκωστηδες", "Ματσακηδες", "Χατζηπαναγιωτηδες" και διαφορων αποχρωσεων λυκοι, Γκριζοι ή Γαλαζιοι."

Ακης Νικολαΐδης

εκπαιδευτικος

"Πηγα στη συναυλια Ρουβα-Κουτ απο περιεργεια. Δεν ηξερα αν θα ερχονταν τουρκοκυπριοι. Δεν ειχα παρει καρτα αλλα οταν μου τηλεφωνησε μια φιλη μου οτι καποιοι αλλοι που πηραν καρτα δεν θα πηγαιναν αποφασισα να παω. Με ειχε ενοχλησει ο πολεμος που γινονταν στην συναυλια και αυτο με εσπρωξε ακομη περισσοτερο να παω. Αυτοι που αντιδρουσαν ηταν εκεινοι που εκαναν τα επεισοδια στη Δερυνεια με τα οποια διαφωνω πληρως.

Η συναυλια ηταν κατι υπεροχο. Δεν ξανανοιωσα ετσι ωραια στη ζωη μου. Δεν ειναι οπως οταν βγαινεις εξω με τη παρεα σου, ηταν κατι απεριγραπτο.

Ημουν μαζι με καποιες φιλες μου και γνωρισαμε τρεις νεαρους τουρκοκυπριους, τον Γιουρταν, τον Κεμαλ και τον Γιλμαζ. Οταν φευγαμε θελαμε να ανταλαξουμε καποια δωρα σαν ενθυμιο της συναντησης μας. Εγω δεν ειχα τιποτα μαζι μου και πηρα το μπρελοκ της φιλης μου και το ανταλλαξα με το μπρελοκ ενος τουρκοκυπριου. Ο ιδιος ανταλαξε το ρολοϊ του με την φιλη μου και εβγαλε και τη μπλουζα του και την εδωσε στην αλλη μου φιλη. Μας εδωσε ακομη και την ταυτοτητα με τη φωτογραφια του. Ηταν πολυ συγκινητικο.

Πρεπει να συνεχισουν αυτες οι εκδηλωσεις για να'μπορεσουμε να γνωριστουμε με τουρκοκυπριους."

Ελενα Χριστοδουλου

"Η ιδεολογια της μοτοσυκλετας εχει σαν βασικες αρχες της, την ελευθερια του ανθρωπου και το δικαιωμα της διαφοροποιησης. Το να ξεφευγεις δηλαδη, απο τα στημενα καλουπια της κοινωνιας και να κανεις εκεινο που εσυ νοιωθεις οτι σε εκφραζει.

Η Κ.Ο.Μ. ομως και ο Χατζηκωστας, που υποτιθεται οτι ειναι οι εκφραστες της ιδεας της μοτοσυκλετας στην Κυπρο, οχι μονο προσπαθησαν να στερησουν το δικαιωμα της ελευθεριας καποιων ανθρωπων να διαλεξουν που θελουν να πανε, αλλα επιχορηγοουνται και καθοδηγουνται απο το πιο συντηρητικο και απολυταρχικο κομματι της αρχουσας ταξης, την εκκλησια και τον Αρχιεπισκοπο.

Προσπαθουν να παρασειρουν τους νεους που δεν γνωριζουν και πολλα πραγματα για το κυπριακο, προβαλλοντας συνεχως τα ονοματα των δυο νεκρων της Δερυνειας, Ισαακ και Σολωμου. Για τις δολοφονιες των δυο στη Δερυνεια ομως ειναι συνυπευθυνοι και οι ιδιοι που οργανωσαν εκεινες τις εκδηλωσεις. Και το πιο ειρωνικο ειναι οτι στα επεισοδια της αντισυναυλιας που οργανωσαν το βραδυ της Δευτερας, 19 του Μαη, καταφεραν να ταυτισουν τους μοτοσυκλετιστες με τους δολοφονους των δυο νεκρων, αφου τους εβαλα να πολεμισουν στο ιδιο χαρακωμα με τους Γκριζους Λυκους.

Αυτο το πραγμα με εξοργιζει διπλά, και σαν μοτοσυκλετιστης που ειμαι, αλλα και σαν ανθρωπο που επιζητα την ειρηνη και την αγαπη μεταξυ των απλων ανθρωπων και ολων των λαων.

Γι'αυτο ειναι καθηκον ολων εμας που εχουμε καποιο οραμα για ενα καλυτερο μελλον, να προσεγγισουμε εκεινο το κομματι των μοτοσυκλετιστων που ειτε παρασυρθηκε απο τους φασιστες, ειτε πηγε για τον "πασιαμα", και να τους δειξουμε το πραγματικο προσωπο ολων αυτων που το παιζουν αρχηγοι και καθοδηγητες τους."

Γιωργος Παπαδοπουλος

μοτοσυκλετιστης

"Ο ενας με το αλλον χωρις να γνωριζονται και να βλεπονται αλλα αναπνεοντας τον ιδιο αερα, γεννημενοι απο τα ιδια χωματα και κατω απο τον ιδιο ηλιο. Δηλητριαστηκαν η παιδικοτητα και τα νιατα ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων απο τον κινδυνο του πολεμου και απο τον ιδιο τον πολεμο.

Οι πολεμοχαροι σοβινιστες και εθνικιστες ηγετες και των δυο πλευρων παροτρυνουν τους αποθρασυμενους γκριζους και γαλαζιους λυκους να προβουν σε βιαια επεισοδια.

Αποτυχαν ομως αφου η συναυλια εγινε εστω και με αυτο το κλιμα. Εκφρασαμε τις ελπιδες και την επιθυμια μας για ειρηνη και φιλια στο γηπεδο της Τσεντιν Καγια εκεινο το βραδυ. Καταδικασαμε τον ελληνοκυπριακο και τουρκοκυπριακο σοβινισμο και εθνικισμο που μαχονται λυσσασμενα εναντια στην ειρηνη και προσπαθουν να στρεψουν τα οπλα ο ενας στον αλλο. Πρεπει να ξερουν ομως οτι το αυριο ειναι δικο μας και ανηκει στην ειρηνη."

Σαληχ Ασκερογλου

Αφιερωμα στα 80 χρονια της Ρωσικης Επαναστασης

Συπληρωνονται φετος 80 χρονια απο τη Ρωσικη Επανασταση που εφερε για πρωτη φορα στην ιστορια, την εργατικη ταξη στην εξουσια και εγινε ο φαρος επνευσης για την παγκοσμια εργατικη ταξη. Αυτο βεβαια δεν εγινε τυχαια. Το Μπολσεβικικο κομμα του Λενιν επαιξε τον πιο σημαντικο ρολο για να φτασει η εργατικη ταξη στην εξουσια.

Σ' αυτη τη πορεια θα ειναι αφιερωμενη αυτη η στηλη για τα επομενα τευχη της εφημεριδας.

Ο Λενιν επεξεργαζεται τις θεσεις του Απριλη

Η τελευταια μερα του Φλεβαρη του 1917 (13 Μαρτη με το νεο ημερολογιο) ηταν για τη Ρωσια, η πρωτη μερα της νικης της επαναστασης. Η ισχυρη τσαρικη αυτοκρατορια ειχε καταρρευσει, η κυβερνηση ειχε συλληφθει και ο στρατος ειχε περασει με τη μερια των εξεγερμενων εργατων. Για τον κοσμο στους δρομους ηταν η ωρα των πανηγυρισμων, αλλα και των ερωτηματων. Τι θα γινοταν τωρα, ποιος θα επαιρνε την εξουσια;

Η Προσωρινη Κυβερνηση που φτιαχτηκε στις αρχες του Μαρτη περιλαμβανε τους γνωστους «αστερες» της πολιτικης ζωης της τσαρικης Ρωσιας. Γαιοκτημονες, εμποροι, βιομηχανοι, ανθρωποι που ενιωθαν βαθια απεχθεια για τις «κατωτερες ταξεις», μπηκαν επικεφαλης σε μια κυβερνηση που μιλαγε στο ονομα της επαναστασης.

Παραλληλα ομως η επανασταση ειχε αρχισει να φτιαχνει τα δικα της οργανα εξουσιας - τα εργατικα συμβουλια ή Σοβιετ, οπως ονομαζονται στα ρωσικα. Απο τις 24 Φλεβαρη, κιολας, οι εργατες μαζευονταν στα εργοστασια της Πετρουπολης για να αποφασισουν για τη συνεχεια του αγωνα, εκλεγοντας τους αντιπροσωπους τους. Μεσα σε λιγες μερες δεν ειχε μεινει πολη της Ρωσιας που να μην εχει το δικο της Σοβιετ, που να μην εχει αποκαταστησει δεσμους με το Σοβιετ της Πετρουπολης.

Ετσι ξεκινησε μια περιοδος που ο Λενιν αργοτερα ονομασε «δυαδικη εξουσια». Παρολο που η κυβερνηση κερδισε την υποστηριξη των Σοβιετ, η συγκρουση αναμεσα στην ξοφλημενη κυβερνηση των αστων και την ανερχομενη εξουσια των Σοβιετ, ηταν αναποφευκτη. Το κλειδι ηταν να μαθουν οι εργατες μεσα απο την οργανωση τους να ξεχωριζουν ποιοι ηταν με την επανασταση και ποιοι οχι.

Η πλειοψηφια στο Σοβιετ της Πετρουπολης ανηκε στους Μενσεβικους και τους Σοσιαλεπαναστατες, σε δυο κομματα που μονο ρητορικες αναφορες ειχαν στο σοσιαλισμο και βασικα δεν ειχαν καμια εμπιστοσυνη στη δυναμη της εργατικης ταξης αντιθετα αποθεταν τις ελπιδες τους στους «φιλελευθερους» αστους. Η τσαρικη Ρωσια, ελεγαν, ειναι χωρα καθυστερημενη. Στην ημερησια διαταξη δεν ειναι ο σοσιαλισμος αλλα ο εκδημοκρατισμος χωρις ανατροπη του καπιταλισμου.

Η θεση των Μπολσεβικων πηγαινε ενα βημα παρα κατω, υποστηριζοντας οτι μονο η εργατικη ταξη και αγροτια μπορει να ανατρεψει το τσαρισμο, ομως ακομα και ο Λενιν μιλαγε για «αστικη, δημοκρατικη επανασταση». Ο στοχος αυτης της επαναστασης δεν ηταν ο σοσιαλισμος, ή η δημιουργια καποιας μεταβατικης κοινωνιας, αλλα η απαγκιστρωση της Ρωσιας απο τη θηλεια του τσαρισμου και των υπολειμματων της φεουδαρχιας.

Η διαφωνια αναμεσα στους ρεφορμιστες και τους επαναστατες αφορουσε στο ποιες ηταν οι δυναμεις που θα πρωτοστατουσαν στην επανασταση, αλλα οχι και ως προς την κοινωνια που επροκειτο να φερει.

Η γραμμη αυτη ηταν λαθος. Και ο πρωτος που παραδεκτηκε το λαθος ηταν ο ιδιος ο Λενιν, που στις 3 Απριλη εφτασε απο την εξορια στη Ρωσια.

«Τα συνθηματα και οι ιδεες των Μπολσεβικων, συνολικα, επιβεβαιωθηκαν απο την ιστορια... Συμφωνα με τον παλιο τροπο σκεψης την εξουσια των αστων θα ακολουθουσε η εξουσια των εργατων και αγροτων... Στην πραγματικη ζωη ομως, τα πραγματα εξελιχθηκαν διαφορετικα. Εχουμε μια εξαιρετικα πρωτοτυπη, νεα και αναπαντεχη συνυπαρξη της μιας με την αλλη. Εχουμε πλαι-πλαι και τα δυο... την κυβερνηση των αστων και την εξουσια των εργατων και αργοτων...»

Απο την εξεδρα υποδοχης που ειχε στηθει στο σιδηροδρομικο σταθμο, ο Λενιν απευθυνθηκε στους χιλιαδες εργατες που ειχαν ερθει να τον προϋπαντησουν με τα παρα κατω λογια:

«Η παγκοσμια σοσιαλιστικη επανασταση εχει ηδη ξημερωσει... Απο μερα σε μερα ολοκληρος ο Ευρωπαϊκος καπιταλισμος μπορει να καταρρευσει. Η Ρωσικη Επανασταση, που εσεις κανατε, εχει ανοιξει το δρομο για μια νεα εποχη. Ζητω η παγκοσμια σοσιαλιστικη επανασταση».

Την επομενη μερα ο Λενιν παρουσιασε στο Πανρωσικο Συνεδριο των Μπολσεβικων -που ειχε αρχισει στις 28 Μαρτη- τις **«θεσεις του Απριλη»**, δινοντας μια ολοκληρη μαχη μεσα στο κομμα για να ξεκολησει η ηγεσια απο τον «παλιο τροπο σκεψης» και να μεταπεισει τους συντροφου του για το χαρακτηρα της επαναστασης.

Ομως υπηρχε ενας επαναστατης που ειχε προβλεψει με ακριβεια, μια δεκαετια πριν, αυτη την εξελιξη. Και αυτος ηταν ο Λεων Τροτσκι που δεν ανηκε ουτε στο κομμα των Μπολσεβικων αλλα ουτε των Μενσεβικων. Η εργατικη ταξη στις καθηστερημενες χωρες, ελεγε, δεν ειναι αναγκασμενη να περιμενει την αναπτυξη του καπιταλισμου: η σοσιαλιστικη επανασταση δεν ειναι στην ημερησια διαταξη μονο στις αναπτυγμενες χωρες αλλα σε ολοκληρο τον πλανητη.

«Απο τη στιγμη που η εργατικη ταξη θα ειχε στα χερια της την εξουσια», εγραφε ο Τροτσκι, «δεν θα μπορουσε να μεινει στα αστικα ορια της επαναστασης. Η επανασταση δεν σταματαει στα 'αστικοδημοκρατικα' πλαισια, γινεται 'διαρκης'».

Ο Τροτσκι αναπτυξε για πρωτη φορα τη θεωρια του για την «διαρκη επανασταση» το 1906, ενα χρονο μετα την επανασταση του 1905. Τον Απριλη του 1917 ο Λενιν συμφωνησε απολυτα με τη θεωρια της «διαρκους επαναστασης» του Τροτσκι. Λιγο αργοτερα ο Τροτσκι μπηκε στο κομμα των Μπολσεβικων.

Ο δρομος για τον Οκτωβρη ειχε ανοιξει. Αυτο που χρειαζονταν ηταν ενα κομμα επαναστατων εργατων, ενα κομμα που να οργανωνε τους αγωνιστες και τις αγωνιστριες που πρωτοστατουσαν στους αγωνες. Ενα κομμα που θα μπορουσε να τραβαει καθε φορα μαζι του, μπροστα, τα υπολοιπα κομματια της εργατικης ταξης.

Το κομμα του Λενιν, οι Μπολσεβικοι, ειχαν σχεδον μηδαμινη παρουσια. Απο τους 1600 αντιπροσωπους στο Σοβιετ της Πετρουπολης, οι Μπολσεβικοι δεν ξεπερνουσαν τους 40. Ομως ηταν η αφροκρεμα της επαναστασης, μια αφροκρεμα συνειδητη, αποφασισμενη και οργανωμενη. Αυτο ηταν που εκανε τη διαφορα στους μηνες που ακολουθησαν.

Δημητρα Χριστοδουλου

Οι ασκησεις της Εθνικης Φρουρας στα Πυργα εχουν μετατρεψει τη περιοχη σε κρανιου τοπο, αλλα η ευαισθησια των εθνικιστων οικολογων περιοριζεται στις βρεττανικες βομβες.

Να σταματησουν τα στρατιωτικα γυμνασια, Αγγλικα και Ελληνικα

Την ωρα που συνεχιζονταν οι διαμαρτυριες για τα στρατιωτικα γυμνασια των Αγγλων στον Ακαμα, στο χωριο Πυργα της επαρχιας Λαρνακας, οι κατοικοι κινδυνευσαν δυο φορες απο τις ασκησεις της Εθνικης Φρουρας στο πεδιο βολης Καλου Χωριου.

Η πρωτη φορα ηταν οταν βλημα ολμου επεσε στην αυλη ενος σπιτιου, ευτυχως χωρις να εκραγει και η δευτερη ηταν μετα απο πυρκαγια που εκαψε μεγαλη εκταση δασους που προκληθηκε μετα απο προσπαθεια των ειδικων του στρατου να αχρηστευσουν βληματα που επεσαν σε λαθος περιοχη.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που κινδυνευουν ζωες απο τα στρατιωτικα γυμνασια. Πριν λιγο καιρο ενα βλημα ολμου βρεθηκε στην αυλη του σχολειου στα Πυργα ενω στην Κληρου σφαιρες απο ασκησεις της Εθνικης Φρουρας κτυπησαν την κουζινα ενος σπιτιου ευτυχως και παλι χωρις θυματα.

Ενω ομως για τα γυμνασια των Αγγλων βλεπουμε να υπαρχει καποιος κοσμος που ευαισθητοποιειται και διαμαρτυρεται (και καλα κανει), για τις καταστροφες και τους κινδυνους απο τις ασκησεις της Εθνικης Φρουρας δεν συμβαινει το ιδιο. Οι αντιδρασεις περιοριζονται μονο για τα Αγγλικα στρατευματα με αποτελεσμα να αποκτουν ενα εντονο εθνικιστικο χαρακτηρα. Ο πρωτος και κυριος υπευθυνος ομως γι αυτες τις ασκησεις ειναι η ιδια η κυβερνηση που τους δινει αδεια γι αυτες σε μια προσπαθεια να κερδισει πολιτικα ωφελη με ανταλλαγμα τις διευκολυνσεις που παραχωρει στα Αγγλικα στρατευματα.

Εδω βρισκεται και η μεγαλη αδυναμια αυτων των αντιδρασεων και των περιβαλλοντικων οργανωσεων που διαμαρτυρονται μονο για τα Αγγλικα γυμνασια και αποφευγουν να συγκρουστουν με την πραγματικη αιτια του προβληματος που δεν ειναι αλλη απο την πολιτικη της κυβερνησης. Αυτη ειναι υπευθυνη για τις καταστροφες που προκαλουν οχι μονο οι αγγλικες ασκησεις αλλα και οι ασκησεις της Εθνικης Φρουρας.

Περιοριζοντας τις αντιδρασεις μονο στις ασκησεις των αγγλων, και σε καποιες τυπικες αντιδρασεις στον Ακαμα οχι μονο δεν εχουν καμια προοπτικη να αλλαξουν την κατασταση αλλα ανοιγουν και το δρομο στους διαφορους ακροδεξιους εθνικιστες που προσπαθουν να εκμεταλλευτουν την δικαιολογημενη αγανακτηση του κοσμου και να δωσουν εθνικιστικο χαρακτηρα στις κινητοποιησεις. Γνωστοι ακροδεξιοι με την στηριξη και την ενθαρρυνση καποιων πολιτικαντηδων που με ελληνικες σημαιες και στρατιωτικου τυπου επιχειρησεις προσπαθουν να προβληθουν σαν οι προστατες των απλων ανθρωπων απο τα προβληματα που προκαλουν τα γυμνασια των Αγγλων στο Ακαμα. Οταν προκειται βεβαια για τις καταστροφες και τους κινδυνους απο τις ασκησεις της Εθνικης Φρουρας για τους διαφορους εθνοσωτηρες τα πραγματα αλλαζουν. Γι'αυτους οι ασκησεις των Αγγλων καταστρεφουν το περιβαλλον ενω της Εθνικης Φρουρας ή των εφεδρων καταδρομεων που πριν μερικα χρονια μετα απο αδεια της κυβερνησης εκαναν ασκησεις στον Ακαμα ωφελουν στην αναδασωση!

Ειναι φανερο οτι οι στρατιωτικες ασκησεις προκαλουν τεραστια προβληματα. Ανεπανορθωτες καταστροφες στο φυσικο περιβαλλον αλλα και κινδυνους για την ζωη των απλων ανθρωπων. Ταυτοχρονα συντηρουν ενα κλιμα στρατικοποιησης της κοινωνιας. Για να μπορεσουμε ομως να γλυτωσουμε απ'αυτη τη απειλη χρειαζεται μια αλλη πολιτικη διαφορετικη απ'αυτη που ακολουθουν οι περιβαλλοντικες οργανωσεις αλλα και τα παραδοσιακα κομματα της Αριστερας.

Μια πολιτικη που δεν θα κυριαρχειται απο την εθνικιστικη λογικη οτι οι στρατοι των αλλων βλαπτουν ενω ο «δικος μας» ωφελει. Μια πολιτικη που στρεφεται εναντια στις βρετταvικες βασεις οχι γιατι οι βρεττανοι κρατουν φιλοτουρκικη σταση στο Κυπριακο αλλα γιατι χρησιμοποιουνται για να κτυπουν τους λαους της γυρω περιοχης οπως εγινε με τον πολεμο στο Κολπο.

Μια πολιτικη που θα βλεπει τα πραγματα απο την σκοπια των συμφεροντων της εργατικης ταξης και θα μπορει να εξηγει την καθε στιγμη οτι οι στρατιωτικοι ανταγωνισμοι, η κουρσα των εξοπλισμων, οι ασκησεις των στρατοκρατων απο οποιο στρατο κι'αν γινονται δεν εχουν να κανουν τιποτα με τα συμφεροντα των απλων ανθρωπων στην κοινωνια μας αλλα με τα συμφεροντα των κυβερνησεων, των τραπεζιτων και των στρατηγων.

Πετρος Μιχαηλ

Απεργια στην CTC – C.D. HAY MOTORS

Να μην αφησουμε να περασουν οι απολυσεις του Σιακολα

Επτα μηχανικοι της CTC- C.D. HAY MOTORS κατεβηκαν σε απεργια διαρκειας. Παλευουν για να σωσουν τις δουλειες τους και υπερασπιζονται το δημοκρατικο δικαιωμα τους να ειναι οργανωμενοι στις συντεχνιες.

Ο Σιακολας, αυτος ο «μεγαλοκαρχαριας» ο οποιος νομιζει οτι μπορει να μας αγορασει ολους και να μας κανει οτι θελει, οταν αγορασε την εταιρεια, διαβεβαιωνε τις συντεχνιες και το Υπουργειο Εργασιας οτι θα σεβαστει την συλλογικη συμβαση και τους ορους εργασιας που προνοει. Τελικα οι υποσχεσεις και οι διαβεβαιωσεις του, ηταν ολα παραμυθια. Με διαφορες πονηριες, εκφοβισμους και απειλες προσπαθησε να αναγκασει τους εργαζομενους να υπογραψουν ατομικα συμβολαια και ετσι να διαγραψει το προσωπικο απο τις συντεχνιες και να μπορει να τους κανει οτι θελει.

Λογαριαζε ομως χωρις τον ξενοδοχο. Οι επτα μηχανικοι δεν υποκυψαν στους εκβιασμους και τις απειλες και αρνηθηκαν να φυγουν απο τις συντεχνιες τους. Αυτος τους απελυσε και με ολο το θρασος που τον διακρινει εβαλε αγγελια στις εφημεριδες και ζητα νεους μηχανικους. Μηχανικοι με 10 μεχρι και 35 χρονια υπηρεσια, που εστησαν την εταιρεια και εδωσαν ολοκληρη τη ζωη τους ηρθε να τους πεταξει εξω. Ενας απο τους πιο παλιους μηχανικους μας ειπε: *«Ολα οσα εχουμε σημερα τα κερδισαμε με σκληρους αγωνες και πολλες θυσιες, εμεις οι ιδιοι παλεψαμε ολα αυτα τα χρονια για να κρατησουμε αυτα τα δικαιωματα. Δεν προκειται τωρα να αφησουμε τον Σιακολα να μας τα παρει και να διαλυσει τις ιδιες μας τις συνδικαλιστικες οργανωσεις».*

Πραγματι, ο Σιακολας δεν θελει συντεχνιες μεσα στα ποδια του. Οπως μας ειπε ενας συντεχνιακος, εκτος του οτι σε πολλους κλαδους δεν αφηνει τους εργαζομενους να οργανωθουν. Ακομα και εκει που ειναι οργανωμενοι δεν επιτρεπει στους νεους που προσλαμβανονται να μπαινουν στην συντεχνια. Ετσι λογαριαζει σιγα-σιγα να πεταξει εξω τις συντεχνιες ακομα και εκει που υπαρχουν. Την ιδια τακτικη ακολουθα σε πολλες απο τις επιχειρησεις του. Αυτο δεν ειναι μια μεμονωμενη περιπτωση αλλα τα ιδια κανουν και αλλοι εργοδοτες.

Γιαυτο και η απαντηση που πρεπει να παρει αυτος και οι ομοιοι του πρεπει να ειναι αναλογη. Συνθλικη, μαζικη και δυναμικη. Η απεργια των μηχανικων πρεπει να στηρικτει με καθε μεσο. Οι απεργοι εκαναν πικεττοφορια και μοιρασαν φυλλαδιο εξω απο τα κεντρικα γραφεια της CTC στα Λατσια που δουλευουν αλλοι 300 εργαζομενοι. Το μοιρασμα φυλλαδιων πρεπει να απλωσει εξω και απο τα αλλα καταστηματα του Σιακολα, οπως την ΖΑΚΟ, Woolworth, Christie, interamerican.

Χρειαζεται ακομα να ανοιξουν ενα απεργιακο ταμειο, οχι μονο για να μπορουν να αντεξουν οικονομικα σε ενα μακροχρονιο αγωνα, αλλα και για να δωσουν την δυνατοτητα σ'οσους θελουν να τους συμπαρασταθουν εμπρακτα, να μπορουν να το κανουν.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να κατεβασουν σε απεργια συμπαραστασης τους εργαζομενους στις αλλες εταιρειες του Σιακολα που ειναι ηδη οργανωμενοι και πρωτα και κυρια απο τους μηχανικους στα αλλα γκαραζ. Χρειαζεται να κτυπησουν τον Σιακολα ακριβως εκει που τον πονει, στα κερδη. Μονο ετσι θα νικησουν.

Διαθεση για συμπαρασταση υπαρχει, αυτο φανηκε μεσα απο το μοιρασμα του φυλλαδιου που εγινε εξω απο τα κεντρικα γραφεια της CTC Scandia. Παρολο που εκει δεν ειναι κανενας οργανωμενος, με εξαιρεση ορισμενους διευθυντες, ολοι οι αλλοι εκφραζαν την συμπαρασταση και υποστηριξη τους στον δικαιο αγωνα των απεργων. *«Και εμεις θελουμε να οργανωθουμε»*, ελεγαν καποιοι που επαιρναν το φυλλαδιο. Εξαλλου η συλλογικη συμβαση που ισχυει για τους υπολοιπους προβλεπει περισσοτερα ωφεληματα απ' οτι τα ατομικα συμβολαια που υπογραψαν αυτοι.

Η μαχη των μηχανικων ειναι μαχη ολων των εργαζομενων, μαχη για το δικαιωμα στη δουλεια, για το δικαιωμα στην οργανωση. Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να δουν αυτο τον αγωνα σαν αγωνα ολων των εργαζομενων και να μετατρεψουν αυτη τη μαχη σε μαχη ολης της εργατικης ταξης.

Ν.Α.

Εργατικα ατυχηματα

Δολοφονιες των αφεντικων

Μεσα σε 24 ωρες στις αρχες του μηνα δυο εργατικα ατυχηματα στοιχησαν τη ζωη σε δυο εργαζομενους.

Το πρωτο ατυχημα εγινε σε εργοστασιο τσιμεντου στην περιοχη Λεμεσου οταν βυτιοφορο μεταφορας τσιμεντου εκραγηκε εξαιτιας του πιεσμενου αερα που χρησιμοποιειται για την αναροφηση του τσιμεντου. Απο την εκρηξη σκοτωθηκε ο εξηνταχρονος Ανθιμος Δημοσθενους λιγο μονο καιρο πριν βγει στην συνταξη.

Το δευτερο ατυχημα εγινε σε εργοστασιο τσιμεντοσωληνων στη βιομηχανικη περιοχη Τσεριου. Θυμα ηταν ο δεκαοχταχρονος Μακης Αντωνελος που σκοτωθηκε οταν καταπλακωθηκε απο μεταλλικο καδο σε φρεατιο φορτωσης αμμοχαλικων, οταν εσπασε το συρματοσχοινο που κρατουσε τον καδο με τα αμμοχαλικα. Ο Μακης μολις την προηγουμενη μερα επιασε δουλεια αφου αποφοιτησε απο την Τεχνικη Σχολη. Δεν προλαβε να κανει παραπανω απο ενα μεροκαματο βρηκε ακαριαιο το θανατο.

Αυτα τα περιστατικα εφεραν με ενα πολυ τραγικο τροπο στην επιφανεια ξανα το θεμα της ασφαλειας στους χωρους δουλειας. Τα δυο θανατηφορα δεν ειναι τα μοναδικα ατυχηματα αλλα ειναι τα πιο τραγικα των τελευταιων μηνων. Καθε χρονο γινονται πολλα ατυχηματα, οπως ειπε ο Α. Αντωνιου της ΠΕΟ, στα οποια εκατονταδες εργαζομενοι τραυματιζονται, αλλα τα περισσοτερα δεν βλεπουν το φως της δημοσιοτητας.

Βεβαια αυτο δεν εμποδιζει τον Υπουργο Εργασιας να δηλωνει ικανοποιημενος απο τον τροπο που εργαζεται η αρμοδια επιτροπη του υπουργειου του που ελεγχει τα μετρα ασφαλειας στους χωρους δουλειας. Οι ιδιοι ομως οι αρμοδιοι του υπουργειου δηλωνουν οτι δεν εχουν αρκετο προσωπικο για να κανουν πληρη και συστηματικο ελεγχο σε ολες τις επιχειρησεις και οτι ουσιαστικα περιοριζονται να συμβουλευουν τους εργοδοτες και τους εργαζομενους για τους κινδυνους και τα μετρα που χρειαζεται να παρθουν.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι και στα τελευταια ατυχηματα θα βγουν καποια πορισματα, ισως ακομα και να κατανεμηθουν καποιες ευθυνες σε επιστατες ή και κατωτερους διευθυντες ή ακομα και να επιβληθει καποιο προστιμο σε εργοδοτες και η υποθεση θα κλεισει.

Οι πραγματικοι υπευθυνοι που ειναι οι κεφαλαιοκρατες και το ανελεητο κινηγι του κερδους θα μεινουν ξανα ατιμωρητοι. Τα μετρα ασφαλειας στοιχιζουν και μερικες φορες καθυστερουν τη δουλεια και αυτο βεβαια δεν συμφερει τους εργοδοτες. Ετσι παραμελουν τα μετρα ασφαλειας και τους ελεγχους αδιαφορωντας αν αυτο μπορει να στοιχισει τη ζωη στους εργαζομενους.

Τα συρματοσχοινα δεν κοβονται ξαφνικα αλλα φθειρονται σιγα σιγα. Αν ελεγχονται και αντικαθιστανται δεν θα γινονται τετοια ατυχηματα. Για ενα ελαχιστο ποσο που στοιχιζει αυτη η διαδικασια ο Μακης εχασε τη ζωη του. Αυτα δεν ειναι «ατυχηματα». Ειναι δολοφονιες των αφεντικων.

Δεν ειναι τυχαιο που σε συνθηκες οικονομικης κρισης αυξανονται μαζι με την ανεργια και τα «ατυχηματα». Τα αφεντικα στην κουρσα του ανταγωνισμου για να κρατηθουν μεσα στην αγορα καταφευγουν στις περικοπες στα κοστα παραγωγης. Εχτος απο τις απολυσεις και τις μειωσεις των μισθων, επιβαλλουν τρελλους ρυθμους δουλειας, παραμελουν τα μετρα ασφαλειας και την συντηρηση των μηχανηματων.

Τα ζητηματα της ασφαλειας πρεπει να ειναι κεντρικα καθε φορα στα αιτηματα και τις κινητοποιησεις των εργαζομενων. Καποιες τυπικες εβδομαδες ασφαλειας που οργανωνονται απο το Υπουργειο Εργασιας και τις συντεχνιες με διαλεξεις και ενημερωση δεν ειναι αρκετα. Πρεπει να υπαρχει συστηματικος ελεγχος απο τους ιδιους τους εργαζομενους και κινητοποιησεις και απεργιες για να αναγκασουν τα αφεντικα να παιρνουν ολα τα μετρα ασφαλειας που χρειαζονται.

Δαπανες για την Παιδεια και την Υγεια οχι για την αστυνομια

Οι νοσοκομοι απειλουν ξανα με μετρα αν η κυβερνηση δεν φροντισει εγκαιρα για να καλυφτουν οι ελλειψεις σε προσωπικο που υπαρχουν στα νοσοκομεια.

Μονο για αντικατασταση οσων απουσιαζουν με αδειες εγκυμοσυνης, και ασθενειας χρειαζονται τουλαχιστον 85 ατομα ενω υπαρχουν αλλες 41 θεσεις κενες απο αφυπηρετησεις. Εκρεμμει ακομη η μονιμοποιηση 65 εχταχτων που απασχολουνται με συμβολαια και θα απολυθουν τελος του μηνα.

Στο Γυμνασιο Πολεμιδιων οι οργανωμενοι γονεις και οι καθηγητες αρνουνται να γραψουν νεους μαθητες στο σχολειο εξαιτιας της ελλειψης αιθουσων διδασκαλιας. Απο τους 570 μαθητες που μπορει να στεγασει το σχολειο σημερα φοιτουν σε αυτο 962 μαθητες. Καποια μαθηματα γινονται σε λυομενες αιθουσες ενω τρια τμηματα μετακινουνται στα κτιρια διπλανου Λυκειου. Δεν υπαρχουν εργαστηρια, αιθουσα καθηγητων, ακομη και γραφειο για τον διευθυντη.

Την ιδια στιγμη η κυβερνηση εξαγγελει την προσληψη 250 νεων αστυνομικων για να καλυψει αναμεσα στις αλλες αναγκες που λεει οτι υπαρχουν και την φρουρηση διαφορων πολιτικων προσωπων ή πρωην αξιωματουχων του κρατους. Οπως φανηκε βεβαια να τους κανουν διαφορες εξυπηρετησεις και καθηκοντα «ορτινατζας» οπως ειπε και δημοσιογραφος σε σχετικη ερωτηση προς τον κυβερνητικο εκροσωπο.

Αυτες ειναι οι προτεραιοτητες της κυβερνησης. Να φροντιζει τους δικους της. Να δινει επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους ξενοδοχους και τους βιομηχανους, να προσφερει απλοχερα στους στρατοκρατες και να κανει εξυπηρετησεις σε οσουν την υπηρετουν ή την υπηρετησαν στο παρελθον και οχι η υγεια και η μορφωση του κοσμου.

Πρεπει να σταματησουμε αυτη την πολιτικη. Μπορουμε να ανατρεψουμε αυτες τις προτεραιοτητες. Χρειαζονται απεργιες και κινητοποιησεις.

Ηδη οι μαθητες στο Γυμνασιο των Πολεμιδιων εχουν οργανωσει εκδηλωσεις διαμαρτυριας και εκλεισαν και τον δρομο Λεμεσου - Παφου. Οι γιατροι και οι νοσοκομοι απειλουν με νεα μετρα. Χρειαζεται αυτοι οι αγωνες να οργανωθουν και να συντονιστουν.

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '97 ΤΟΥ ΣΕΚ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"Για την επανασταση και τον Σοσιαλισμο"

Στον παλμο των ιδεων της Επαναστασης και του Σοσιαλισμου ολοκληρωθηκε με επιτυχια το τριημερο συζητησεων "Μαρξισμος ´97" που οργανωσε το Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα (ΣΕΚ) στην Αθηνα στις 16-18 Μαη στο Πολυτεχνειο.

Η συμμετοχη των πανω απο 1200 εργατων, φοιτητων και νεολαιων στο τριημερο αυτο ηταν η καλυτερη απαντηση για οσους προσπαθουν να μας πεισουν πως οι σοσιαλιστικες ιδεες και η προοπτικη για μια σοσιαλιστικη Επανασταση εχουν πεθανει.

Μεσα απο τις 60 συζητησεις, αντιπαραθεσεις και διαλεξεις φανηκε τοσο το οτι ζουμε σ' ενα κοσμο αθλιο, γεματο αγανακτηση και αβεβαιοτητα, οσο και το οτι μεσα απο τις ιδεες του Επαναστατικου Μαρξισμου μπορουμε να ελπιζουμε για μια καλυτερη κοινωνια. Γι' αυτο αλλωστε ολες οι συζητησεις ηταν επικαιρες, χρησιμες και γεματες ζωντανια. Κοινο χαρακτηριστικο των συζητησεων ηταν η αναλυση σύνθετων θεματων με απλα λογια. Στις συζητησεις συμμετειχαν ανθρωποι απ' ολες τις ηλικιες και οπως ειπε ενας φοιτητης απο τα Γιαννενα: *"Ο καθενας ειχε να βαλει τις εμπειριες του κι ετσι η εμπειρια του ενος γινεται εμπειρια ολων. Γυρνωντας πισω στα Γιαννενα εχω να μεταφερω ολα αυτα"*.

Στη συζητηση: *"Οι εργατες της Ευρωπης εναντια στους Νεοναζι"*, βγηκε πως η φασιστικη απειλη δεν ξεφυτρωνει απο το πουθενα, αλλα μονο απο την ανικανότητα των ρεφορμιστικων κομματων να εξασφαλισουν μεταρρυθμισεις και να ικανοποιησουν τις προσδοκιες του απλου κοσμου. Ομως φανηκε επισης οτι η φασιστικη απειλη δεν ειναι ασταματητη. Οι κινητοποιησεις που ειδαμε τα τελευταια χρονια στην Ευρωπη εδειξαν πως ο καθε εργαζομενος και ο καθε δημοκρατης μπορουν μεσα απο μαζικες κινητοποιησεις να φραξουν το δρομο στους φασιστες και να τους στειλουν στους υπονομους απ' τους οποιους εχουν ξεφυτρωσει σε διαφορες χωρες, συμπεριλαμβανομενης και της Κυπρου.

Δυο βασικα συμπερασματα που βγηκαν μεσα απο τη συζητηση *'Ελλαδα-Τουρκια απο τα Ιμια στη "φιλια"'* ηταν: Πρωτον οτι το Κυπριακο αποτελει μονο μια πτυχη της γενικοτερης ελληνοτουρκικης διαμαχης για τον ελεγχο των πετρελαιων του Καυκασου και του Αιγαιου. Οι κινητοποιησεις των "μοτοσικλετιστων" τον περασμενο Αυγουστο, αλλα και προσφατα εναντια στη συναυλια Ρουβα-Μπουρακ ηταν μια εκφραση της διαμαχης αυτης. Δευτερο, το οτι οι λυσεις στο κυπριακο αλλα και στη γενικοτερη διαμαχη Ελλαδας-Τουρκιας δεν μπορουν να ερθουν απο τα πανω (Ευρωπαϊκη Ενωση, Ηνωμενα Εθνη), αλλα μονο απο τα κατω.

Ιδιαιτερο ενδιαφερον προκαλεσε η συζητηση *'Σημιτης, Μπλερ - πού μας οδηγει η "ευρωπαϊκη κεντροαριστερα";'* με εισηγητες την Μαρια Στυλλου απο το ΣΕΚ και την Julie Waterson απο το SWP, αδερφες οργανωσεις της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα και Βρετανια αντιστοιχα. Οι εκλογικες νικες του ΠΑΣΟΚ και του Εργατικου Κομματος Αγγλιας δεν ηταν με κανενα τροπο αποτελεσμα της δεξιας στροφης που κανουν τα ρεφορμιστικα κομματα. Ηταν αποτελεσμα της οργης του κοσμου εναντια στη λιτοτητα και τις περικοπες των κομματων της δεξιας. Γι' αυτο αλλωστε αμεσως μετα την εκλογικη νικη του ΠΑΣΟΚ, η κυβερνηση Σημιτη βρεθηκε αντιμετωπη με απεργιες που οργανωθηκαν απο τους εργαζομενους που τον αναδειξαν στην εξουσια.

Στη συζητηση *'Αλβανια - εναντια στην επεμβαση για τη νικη της εξεγερσης'* με ομιλητες τον Λεφτερ Μαρτα, μεταναστη απο την Αλβανια και τον Κωστα Πιττα απο το ΣΕΚ, ενας εργαζομενος απο την Αλβανια ειπε: *"Ουτε με τον Χοτζα ηταν δημοκρατια, ουτε με τον Μπερισα. Γι' αυτο εγινε παλι επανασταση στην Αλβανια. Ειμαι στο ΣΕΚ γιατι μπορει και το εξηγει, εχει οπλο τον αληθινο Μαρξισμο"*.

Στη συζητηση *'Ομοφυλοφιλοι και Σοσιαλισμος'*, ενας ομοφυλοφιλος εργαζομενος και πρωην μελος του ΚΚΕ περιεγραψε τι σημαινει να εισαι αναγκασμενος να κρυβεις τη σεξουαλικοτητα σου μπροστα στο φοβο απολυσης. Συνεχισε λεγοντας οτι το ΚΚΕ δεν ειχε να του προσφερει τιποτε στην καθημερινη καταπιεση που αντιμετωπιζε και γι' αυτο αποφασισε να γινει μελος του ΣΕΚ για να κλεισει λεγοντας: *"Ειμαι περηφανος για δυο λογους. Πρωτο γιατι ανηκω στο ΣΕΚ και δευτερο γιατι ειμαι ομοφυλοφιλος"*.

Σ'αυτη τη συζητηση οπως και σε αλλες διαφοροι συντροφοι απο την Εργατικη Δημοκρατια με τις παρεμβασεις τους μετεφεραν τις δικες τους εμπειριες απο τις παρεμβασεις της οργανωσης στη Ν. Κυπρο.

Για μενα που πρωτη φορα επαιρνα μερος σε τετοια διοργανωση το πιο ουσιαστικο μηνυμα που βγηκε μεσα απο το τριημερο ειναι οτι οταν εισαι μεσα σε μια επαναστατικη οργανωση, μπορεις να κανεις διαφορά στην εξελιξη και το αποτελεσμα των αγωνων της εργατικης ταξης, των φοιτητων και των μαθητων. Βλεποντας το ΣΕΚ απο κοντα συνειδητοποιησα τις δυνατοτητες που εχει η Εργατικη Δημοκρατια στην Κυπρο.

Ο Μαρξισμος ´97 εκλεισε τραγουδωντας τη Διεθνη μεσα σ' ενα καταμεστο αμφιθεατρο που δονιζοταν απο επαναστατικο ενθουσιασμο.

Δεσποινα Μαυρου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

11/6: Τι ειναι ο σεξισμος

18/6: Μπορουν Ελληνες και Τουρκοι εργατες να ζησουν μαζι στη Κυπρο;

25/6: Η δημιουργια της ταξικης κοινωνιας

2/7: Ο Μαρξισμος του Τροτσκι

Πυρηνας Καϊμακλιου
Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:30μμ

5/6: Ο Μαης του '68

13/6:Η απελευθερωση των ομοφυλοφιλων και η παλη για το σοσιαλισμο

19/6: Τι ειναι ο Ρατσισμος και πως παλευεται

26/6: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 7:00μ.μ.

3/6: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

10/6:Τι ειναι και πως παλευεται ο φασισμος

17/6: Ποιος φταιει για το AIDS;

24/6: Ειναι η ανθρωπινη φυση εμποδιο για το σοσιαλισμο;

Πυρηνας Λυκαβητου
Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

11/6: Μπορουν οι εκλογες να φερουν τον σοσιαλισμο;

18/6: Τι ειναι ο φασισμος και πως παλευεται.

25/6: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

2/7: Τι ειναι ο Σεξισμος;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

6/6: Μαης '68

13/6:Μπορουν να ζησουν μαζι Ελληνες και Τουρκοι στη Κυπρο;

20/6: Πως παλευονται οι ιδιωτικοποιησεις

27/6: Πως δημιουργηθηκε η ταξικη κοινωνια

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ______________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ
Τακτικη αγωνων, οχι ψηφοδελτιου

Βρισκομαστε σε μια περιοδο οπου κυκλοφορουν διαφορα σεναρια για την δημιουργια ενος μετωπου για το διωξιμο της κυβερνησης Κληριδη στις προεδρικες του 1998. Για το ΑΚΕΛ η μονη ελπιδα για αλλαγη ειναι η δημιουργια ενος μετωπου προοδευτικων και δημοκρατικων δυναμεων και προσωπικοτητων, που να απλωνεται απο την αριστερα μεχρι και την κεντροδεξια.

Το ΑΚΕΛ βλεπει το δυναμωμα της αριστερας να προωθειται μεσα απο την πολιτικη της υποστολης των αγωνων χαρη των εκλογικων συμμαχιων και μετωπων. Οι απεργιες και οι κινητοποιησεις ειναι ανεπιθημητες αφου μπορουν να τρομαξουν ή να δυσαρεστησουν τις ηγεσιες των δεξιων κομματων που ειναι υποψηφιοι συνεταιροι για το μετωπο. Οπως χαρακτηριστικα δηλωνει ο Α. Χριστου: «*Το ΑΚΕΛ αντιτασσεται με καθε τροπο εναντια στις λανθασμενες αποφασεις της κυβερνησης. Δεν θα καμουμε ομως παναπεργια ή να κατεβασουμε τον κοσμο σε συγκεντρωσεις και συλλαλητηρια. Πιστευουμε οτι η αντιπολιτευση πρεπει να εχει ενα μετρο*»(Φιλελευθερος 24/11/96).

Αντιθετα για τους επαναστατες το δυναμωμα της αριστερας προωθειται μεσα απο την πολιτικη της συγκρουσης με τους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους, μεσα απο το δυναμωμα των εργατικων αγωνων και μεσα απο το κερδισμα των εργαζομενων οχι στις εκλογικες αυταπατες αλλα στην προοπτικη της ιδιας τους της δρασης και της ανατροπης του συστηματος.

Για να γινει αυτο χρειαζεται η μεγαλυτερη δυνατη ενοτητα των εργαζομενων. Γι'αυτο οι επαναστατες οχι μονο δεν αρνουνται τη συνεργασια αλλά κατω απο ορισμενες συνθηκες συνειδητα επιδιωκουν τη δημιουργια μετωπων δρασης με διαφορα κομματια εργαζομενων, που βρισκονται μεσα σε ρεφορμιστικα κομματα ή που ειναι ανενταχτοι.

Γι'αυτο εχει σημασια να δουμε με ποιους, πότε και με ποιους ορους γινονται αυτα τα μετωπα δρασης.

Τριτη Διεθνης

Η τακτικη του Ενιαιου Μετωπου που υποστηριξαν ο Λενιν κι ο Τροτσκι στο 3ο Συνεδριο της Κομμουνιστικης Διεθνους το 1921 ειχε στο κεντρο της την προσπαθεια των τοτε επαναστατικων Κομμουνιστικων Κομματων να κερδισουν την πλειοψηφια της εργατικης ταξης με την επανασταση.

Τα ΚΚ της Ευρωπης δημιουργηθηκαν μετα την Οκτωβριανη επανασταση του 1917 και παρολο που μερικα απ'αυτα ηταν μαζικες οργανωσεις στην πραγματικοτητα αντιπροσωπευαν μια μειοψηφια της εργατικης ταξης.

Η Ρωσια την περιοδο εκεινη ηταν η μονη χωρα οπου η επανασταση ειχε κερδισει, ενω το επαναστατικο κλιμα στις αλλες χωρες της Ευρωπης περασε στην υποχωρηση (Γερμανια, Ιταλια). Τωρα οι εργατες σε πολλες χωρες ειχαν ν'αντιμετωπισουν την επιθεση των καπιταλιστων, την ανεργια, την μειωση στους μισθους, περικοπες και ενα καλπαζοντα πληθωρισμο.

Σε μια τετοια περιοδο ο ελεγχος της αστικης ταξης αποκαθισταται και οι εργατικοι αγωνες ειναι κυρια αμυντικοι ενω εκατομμυρια εργατες ειναι προσκολλημενοι στα ρεφορμιστικα κομματα.

Η αποφαση της Γ' Διεθνους για το Ενιαιο Μετωπο ηταν η προσπαθεια να διαμορφωθει μια τακτικη που ν'απαντα σ'αυτα τα ζητηματα: με ποιο τροπο θα μπορουσαν τα νεαρα ΚΚ ν'αντιστρεψουν το κλιμα της περιοδου κι απο την αλλη με ποιο τροπο θα διατηρουσαν τις γεφυρες με την εργατικη βαση των ρεφορμιστικων κομματων ετσι ωστε να μπορουν να την επηρεαζουν.

Ενοτητα

Ο ρολος του ενιαιου μετωπου ηταν να χτισει εκστρατειες πανω σε συγκεκριμενα ζητηματα οπως η ανεργια, η μειωση μισθων ή η αμυνα απεναντι στις φασιστικες ομαδες που εκαναν τοτε την εμφανιση τους.

"Η τακτικη του Ενιαιου Μετωπου δεν σημαινει τις λεγομενες υψηλου επιπεδου "εκλογικες συμμαχιες" που προωθουν τον αλφα ή βητα κοινοβουλευτικο στοχο. Η τακτικη του ενιαιου μετωπου ειναι η προταση των κομμουνιστων για κοινο αγωνα με τους εργατες που ανηκουν σε άλλα κομματα ή ομαδες ή που δεν ανηκουν πουθενα, για να προστατεψουν τα βασικα συμφερονα της εργατικης ταξης απεναντι στους αστους...

Η αληθινη πραγματοποιηση του μπορει να προελθει απο τα κατω, απο τα βαθη των ιδιων των εργατικων μαζων..."

(Θεσεις πανω στην Τακτικη, που υιοθετηθηκαν απο το 4ο Συνεδριο της Κομμουνιστικης Διεθνους, Δεκεμβρης 1922)

Για τους επαναστατες ειναι καθαρο πως για ν'απαγκιστρωθουν οι εργατες απο τους ρεφορμιστες δεν αρκει μονο η προπαγανδα, χρειαζονται οι εμπειριες των εργατων μεσα απο την ιδια τους την δραση.

Γι'αυτο, η τακτικη του ενιαιου μετωπου δεν αποτελει μια "πονηρη μανουβρα", δεν προκειται δηλαδη για τεχνασμα των επαναστατων για να μπορεσουν να βρεθουν μαζι με περισσοτερο κοσμο αλλα μια τακτικη με δυο στοχους.

Απο τη μια στοχος ειναι η ενοποιηση των δυναμεων της εργατικης ταξης για να μπορει να νικησει στη συγκεκριμενη μαχη που εχει μπροστα της. Ταυτοχρονα, μεσα σ'αυτη την κινηση οι επαναστατες μπορουν να κερδισουν την εμπιστοσυνη ενος μεγαλυτερου κομματιου εργατων, στις ιδεες, στις αποψεις και στην ιδια την επαναστατικη οργανωση.

Σε σχεση με την τακτικη του ενιαιου μετωπου ο Τροτσκι προειδοποιουσε για λαθη που μπορουν να γινουν, υπογραμμιζοντας δυο βασικους κινδυνους.

Ο ενας ειναι η υποταγη στην προσπαθεια για το χτισιμο ενιαιου μετωπου αντι για πιεση στα ρεφορμιστικα κομματα. Δηλαδη ο κινδυνος προσαρμογης για τους επαναστατες με αποτελεσμα να κινηθουν σε κατευθυνση συμπλευσης με τους ρεφορμιστες.

Ο αλλος ειναι το αντιστροφο του, ο απομονωτισμος, δηλαδη η αναζητηση ενοτητας σε προγραμματα και συνολικες συμφωνιες σαν προϋποθεση για ενοτητα στη δραση γυρω απο συγκεκριμενα ζητηματα.

Το '36 στη Γαλλια η εργατικη ταξη επεβαλε απο τα κατω στο Σοσιαλιστικο και στο Κομμουνιστικιο Κομμα την ενοτητα στη δραση.

Προϋποθεσεις

Κατω απο αυτες τις πιεσεις και τα προβληματα ο Τροτσκι αφιερωσε αρκετο χρονο για να προσδιορισει πολυ καλυτερα το νοημα και τις προϋποθεσεις του ενιαιου μετωπου.

Κυρια προϋποθεση οπως αναφερει ο Τροτσκι για ενιαιο μετωπο, για να προχωρησουν οι επαναστατες σε κοινη δραση με τους ρεφορμιστες ειναι σιγουρα η υπαρξη ανεξαρτητης οργανωσης, να μπορει να εκδιδει τη δικη της εφημεριδα, να εχει τη δικη της ανεξαρτητη κι αυτονομη δραση και να εχει τη δυνατοτητα να κανει πολιτικη κριτικη σ'αυτους με τους οποιους συνεργαζεται.

Δευτερο, για να προωθησουν οι επαναστατες την τακτικη του εναιου μετωπου πρεπει ν'απευθυνθουν οχι μονο στη βαση αλλα και στις ηγεσιες των ρεφορμιστικων οργανωσεων, συνδικαλιστικων και πολιτικων, που εχουν επιρροη μεσα στην εργατικη ταξη. Κι αυτο γιατι αν μπορουσαν οι επαναστατες να ενωσουν τους εργατες γυρω απο τη δικη τους ηγεσια δεν θα εμπαινε θεμα ενιαιου μετωπου μ'αυτο τον τροπο.

Ο Τροτσκι εδωσε ολοκληρη μαχη για να υποστηρξει το ενιαιο μετωπο ειδικα στην περιπτωση της ανοδου των Ναζι στη Γερμανια το 1933 οπου επεμενε πως προϋποθεση για να ηττηθει ο Ναζισμος ηταν το Κομμουνιστικο Κομμα Γερμανιας να τραβηξει σε τακτικη ενιαιου μετωπου το Σοσιαλδημοκρατικο Κομμα. Το ΚΚ τοτε αρνιοταν καθε συνεργασια με τους σοσιαλδημοκρατες εναντια στον Χιτλερ αποκαλωντας τους σοσιαλφασιστες.

Αυτα ομως δεν ισχυουν μονο για τετοιες μεγαλες ιστορικες στιγμες αλλα ισχυουν απο αποψη τακτικης και σε αλλους αγωνες ζωτικης σημασιας για την εργατικη ταξη.

Το τελευταιο σημειο για τη δημιουργια ενιαιου μετωπου αφορα το μεγεθος των οργανωσεων που προχωρουν σε κατι τετοιο. Γι'αυτο το ενιαιο μετωπο αφορα οργανωσεις ενος υπολογισιμου μεγεθους που να εχουν μια επιρροη και μια βαση μεσα στους διαφορους χωρους. Για παραδειγμα δεν θα υπηρχε νοημα μια οργανωση σαν την Εργατικη Δημοκρατια να κανει μετωπο με ομαδες ή οργανωσεις παρομοιου μικρου μεγεθους. Η επιρροη που θα εχουν θα ειναι αμελητεα ενω οποιαδηποτε "κοινη δραση" μεταξυ τους δεν προκειται να τραβηξει νεες και πραγματικες δυναμεις.

Το αντιστροφο βεβαια θα ισχυε για οργανωσεις χωρις συγκρισιμα μεγεθη. Αν για παραδειγμα η Εργατικη Δημοκρατια προσπαθουσε να κανει ενιαιο μετωπο με το ΑΚΕΛ. Σ'αυτη την περιπτωση ενα τετοιο μετωπο θα περνουσε απαρατηρητο απο τη μαζα των μελων του ΑΚΕΛ ενω οι επαναστατικες αρχες θα χανονταν κατω απο την απολυτη κυριαρχια του ισχυροτερου.

Τοτε...

Η κυριαρχια του Σταλινισμου στο παγκοσμιο εργατικο κινημα ανετρεψε ολες τις αποφασεις και τις τακτικες περι ενιαιου μετωπου. Η στροφη προς τα λαϊκα μετωπα ηταν η σταλινικη απαντηση στις πιεσεις για συνεργασια εναντια στους φασιστες. Μονο που η διαφορα με το ενιαιο μετωπο ηταν οτι αντι σ'αυτη την συγκρουση με το φασισμο να κερδισει η εργατικη ταξη κερδισαν στο τελος οι διαφοροι συνεργαζομενοι αστοι που δεν διστασαν στην πρωτη ευκαιρια που τους δοθηκε να χτυπησουν την εργατικη ταξη. Η καταληξη των λαϊκων μετωπων στη Γαλλια του 1936 και η σφαγη αριστερων στον Ισπανικο Εμφυλιο, ειναι δυο μονο παραδειγματα για το που οδηγουν το κινημα οι συμμαχιες αναμεσα στους ρεφορμιστες και τους "προοδευτικους" αστους.

Η σημερινη "εναλλακτικη προταση εξουσιας" του ΑΚΕΛ για συμπηξη ενος μετωπου δεν ειναι κατι καινουργιο για το ΑΚΕΛ αλλα ουτε κι εχει οποιαδηποτε σχεση με την τακτικη του Ενιαιου Εργατικου Μετωπου. Το μετωπο που επιδιωκει το ΑΚΕΛ εχει τις καταβολες του στη στρατηγικη του Λαϊκου Μετωπου που ακολουθησαν τα σταλινικα Κομμουνιστικα Κομματα την δεκαετια του '30.

... και σημερα

Οι επαναστατες στην Κυπρο σημερα δεν ειναι σε θεση να χτισουν ενα ενιαιο μετωπο οπως αυτο που περιεγραψε ο Τροτσκι. Ουτε το μεγεθος εχουν αλλα ουτε και η επιρροη τους στον ταξικο αγωνα δεν ειναι καθοριστικη οπως ηταν εκεινη των ΚΚ στις δεκαετιες του 1920 και 1930.

Ωστοσο αυτο δεν σημαινει οτι οι επαναστατες σοσιαλιστες στο μεταξυ θα πρεπει να μεινουν με τα χερια σταυρωμενα.

Η πολιτικη αντιληψη στην οποια στηριζεται το Ενιαιο Μετωπο πρεπει να καθοδηγει την συμπεριφορα των επαναστατων μεσα στις συντεχνιες. Ενα τετοιο παραδειγμα ηταν το ψηφισμα εναντια στο πετσοκομα της ΑΤΑ που σπρωξανε συντροφοι της οργανωσης σε διαφορους χωρους δουλειας στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα. Ειναι αυτη η πολιτικη αντιληψη που μας προσανατολιζει στο να συμμετεχουμε σε κινητοποιησεις που οργανωνει το ΑΚΕΛ.

Μερικες φορες ακομα και μια μικρη οργανωση σαν την Εργατικη Δημοκρατια μπορει να εχει σημαντικη παρεμβαση στην πολιτικη ζωη. Ο ρολος της Εργατικης Δημοκρατιας ηταν αποφασιστικος στο να ξεκινησει η πρωτοβουλια για την οργανωση της αντιπολεμικης εκδηλωσης στη Χρυσαλινιωτισα, λιγο μετα τα γεγονοτα της Δερυνειας μαζι με άλλες 23 οργανωσεις.

Οι επιθεσεις κυβερνησης και αφεντικων εναντια στην εργατικη ταξη κλιμακωνονται. Καθως η οικονομικη και πολιτικη κριση θα οξυνεται, οι συνθηκες αυτες θα αποτελεσουν πιο προσφορο εδαφος για την αναπτυξη των ακροδεξιων εθνικιστων και των Γαλαζιων Λυκων.

Αυτο προδιαγραφει οτι στην επομενη περιοδο θα υπαρξουν καθοριστικες μαχες οπου βασικα στοιχεια απο την τακτικη του ενιαιου μετωπου θα πρεπει να γινουν πραξη.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

εργατικη δημοκρατια

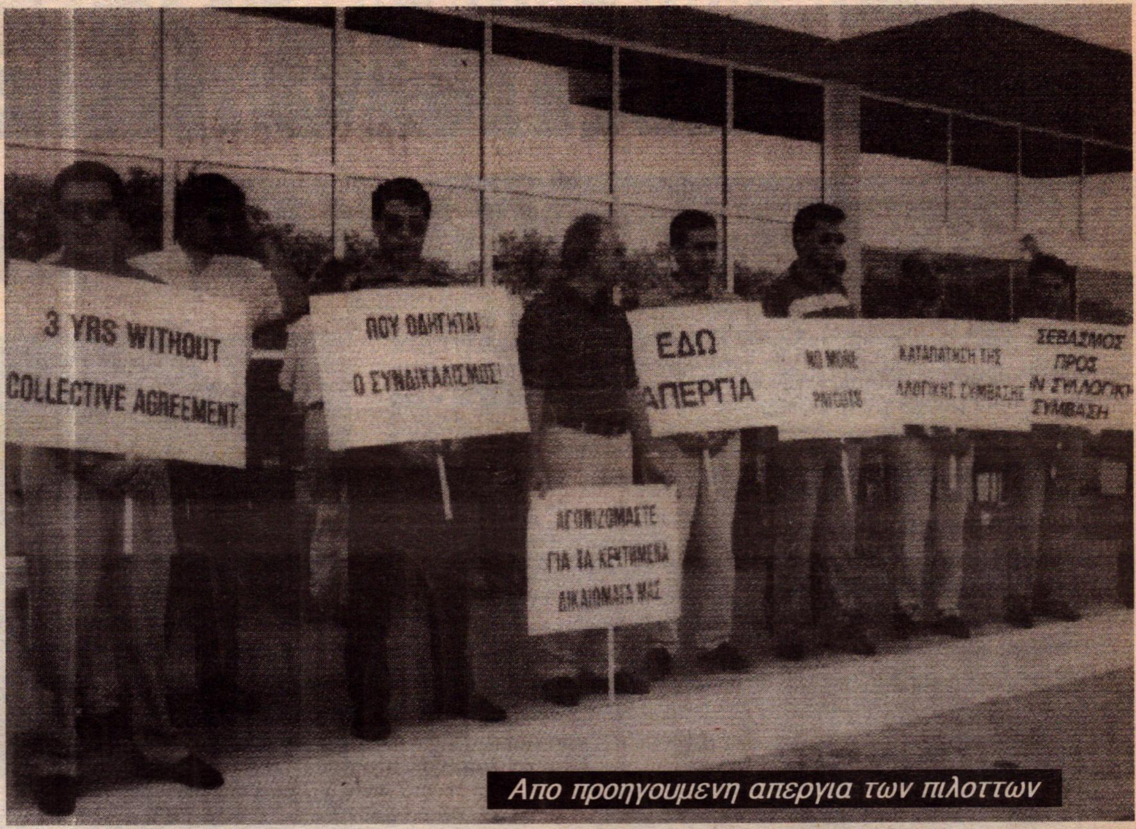

Απο προηγουμενη απεργια των πιλοττων

Κυπριακες Αερογραμμες

Η κυβερνηση Κληριδη ζητησε απο τις Κυπριακες Αερογραμμες την πειθαρχικη ερευνα και διωξη τριων πιλοτων, οι οποιοι εφαρμοσαν τις οδηγιες της συντεχνιας τους και αρνηθηκαν να εκτελεσουν τις εντολες της διευθυνσης. Ο Χριστοδουλου, Υπουργος Οικονομικων, καλεσε την διευθυνση να ετοιμασει ειδικο σχεδιο, για να αντιμετωπισει τις απεργιες και να αναγκασει τους εργαζομενους να «προσγειωθουν» και να «λογικευτουν».

Αν καποιος πετα στα συννεφα και πηραν τα «μυαλα του αερα», αυτος ειναι ο ιδιος ο υπουργος, ο οποιος νομιζει οτι μπορει να διωκει απεργους και συνδικαλιστες, να απαγορευει απεργιες, να απειλει και να εκβιαζει.

Απεργιες να σταματησουμε την "απογειωση" των ιδιωτικοποιησεων

Η κυβερνηση καθε φορα που οι εργαζομενοι αντιστεκονται στα σχεδια της, εκβιαζει και απειλει με μετρα δηθεν για να προστατευσει τον φορολογουμενο και τους πολιτες απο την ταλαιπωρια εξαιτιας καποιων «ανευθυνων συνδικαλιστων». Κατηγορει τους εργαζομενους οτι αυτοι δημιουργουν τα οικονομικα προβληματα και τα ελλειματα, με τους «ηγεμονικους» και «υπερογκους» μισθους τους και τις παραλογες απαιτησεις τους.

Αυτα ειναι γελοια οταν προερχονται απο τον μεγαλυτερο φορομπηχτη, την κυβερνηση που μολις πριν λιγους μηνες εδωσε αυξηση στον εαυτο της σχεδον 30% ενω καταταλαιπωρει το κοσμο με την γραφειοκρατια και τις ελλειψεις σε προσωπικο και τεχνικο εξοπλισμο οχι μονο στα αεροδρομια αλλα και στα σχολεια και τα νοσοκομεια.

Ηγεμονικοι μισθοι ειναι αυτοι των διευθυνταδων. Αυτων ειναι που οι συνολικες τους απολαβες φτανουν τις 75 χιλιαδες και οχι των πιλοτων. Η πλειοψηφια των υπαλληλων στις Κυπριακες Αερογραμμες ξεκινα απο την κλιμακα Α2 δηλαδη στις 379 λιρες και φτανει μετα απο πολλα χρονια στις Α7 δηλαδη γυρω στις 761, οπως ακριβως ισχυει και με τους αλλους εργαζομενους στους ημικρατικους οργανισμους και στο δημοσιο. Αν πιλοττοι παιρνουν καλους μισθους ειναι γιατι κανουν μια πολυ εξειδικευμενη δουλεια και κρατουν στα χερια τους τη ζωη εκατονταδων ανθρωπων.

Η κυβερνηση και η διευθυνση ισχυριζονται οτι το προσωπικο των Κυπριακων Αερογραμμων ειναι υπεραριθμο. Αυτο ειναι ψεμμα. Οχι μονο δεν υπαρχουν υπεραριθμοι, αλλα υπαρχει και ελλειψη εργατικου δυναμικου, αφου καθε χρονο προσλαβανονται εκατονταδες εκτακτοι. Τα τελευταια χρονια η ιδια η κυβερνηση προσελαβε 350 νεους εργαζομενους ενω μονο τον τελευταιο χρονο ξοδεψαν 3 εκατομμυρια λιρες σε υπερωριες. Τωρα μας λενε οτι υπαρχουν 500 εργαζομενοι που ειναι περιττοι. Μας δουλευει αγρια.. Αν ειναι καποιοι «υπεραριθμοι» και αχρηστοι στην εταιρεια αυτοι ειναι οι διαφοροι διευθηνταδες.

Ο πραγματικος φταιχτης

Τα χρεη δεν τα δημιουργησαν οι μισθοι των εργαζομενων αλλα οι επιλογες της διοικησης της εταιρειας, και των κυβερνησεων. Αυτοι παιρνουν τις αποφασεις και οταν αυτες δεν δουλεψουν, κατηγορουν τους εργαζομενους και τις συντεχνιες.

Αυτοι οι ιδιοι πουλησαν τα BAC1-11 και εκαναν τα χρεη για να αγορασουν τα μεγαλα AIRBUS, ενω τωρα μιλουν για την αναγκη να αγορασουν πιο μικρα αεροπλανα. Αυτοι εβαλαν τα νεα δρομολογια και τωρα μας λενε οτι ειναι ζημιογονα.

Η κριση στις Αερογραμμες δεν ειναι κυπριακο φαινομενο. Σημερα εταιριες οπως η Αιρ - Φρανς στην Γαλλια, η Αλιταλια στην Ιταλια και η Ολυμπιακη στην Ελλαδα αντιμετωπιζουν την ιδια ακριβως κριση. Τα ελλειματα τα δημιουργησαν οι τεραστιες επενδυσεις σε νεα αεροπλανα και ο ανταγωνισμος τους για το ποια εταιρεια θα αρπαξει μεγαλυτερο κομματι απο την πιττα των αερομεταφορων. Η κριση στις Κυπριακες Αερογραμμες ειναι μερος του καπιταλιστικου ανταγωνισμου και των αδιεξοδων, που εχει ξεσπασει παγκοσμια στις αερομεταφορες. Οι εργαζομενοι δεν εχουν καμια ευθυνη γι αυτη τη κριση.

Προδρομος των ιδιωτικοποιησεων

Τα τελευταια χρονια κυβερνηση και διευθυνση, για να καλυψουν αυτα τα ελλειματα και τα χρεη, που οι ιδιες δημιουργησαν, επιτιθενται με τον πιο αγριο τροπο στις κατακτησεις και τα δικαιωματα των εργαζομενων.

Θελουν να «καθαρισουν» την εταιρεια πετωντας εξω 500 εργαζομενους με το σχεδιο για προωρη και «εθελοντικη» αφυπηρετηση ενω για οσους μεινουν μεσα θα μειωσουν τους μισθους και θα εφαρμοσουν ενα εξαντλητικο προγραμμα εργασιας, οπως ακριβως εγινε με τις ιδιωτικοποιησεις σε αλλες χωρες.

Γι'αυτο η Εταιρια καθε λιγο βγαζει φιρμανια, με νεους ορους και κανονισμους για τις συνθηκες, τα ωφεληματα και τους ορους εργασιας των εργαζομενων. Αμφισβητει τα παντα απο τα πιο μικρα, μεχρι και τις ιδιες τις συλλογικες συμβασεις για να τρομοκρατησει τους εργαζομενους και να τους εξαναγκασει να δεχτουν τα μετρα και τις περικοπες που προγραμματιζει.

Με λιγα λογια θελουν να προετοιμασουν την Εταιρια για τις ιδιωτικοποιησεις. Κανενας μεγαλοκαρχαριας δεν θα ρισκαρε λεφτα για μια εταιρια, στην οποια θα χρειαστει να κανει απολυσεις, να μειωσει μισθους και να βαλει νεους ορους εργοδοτησης. Η οποια εργατικη αναταραχη θα ηταν μεγαλο ρισκο γι'αυτους και μια κακη αρχη. Ολα αυτα τα θελουν ετοιμα. Αυτα εννοουν με «εκσυχρονισμο» και «εξυγιανση». Θελουν να κτυπησουν τα δικαιωματα και τις καταχτησεις των εργαζομενων. Να τους σπασουν σε κατηγοριες και σε ξεχωριστα τμηματα ή εταιριες, να κτυπησουν την οργανωση, τον συνδικαλισμο και τις οργανωσεις των εργαζομενων.

Προσπαθουν να κοψουν την εταιρια σε κομματια και να φανε οτι μπορουν περισσοτερο. Θελουν να αρπαξουν αμεσα τμηματα που ειναι κερδοφορα, οπως για παραδειγμα το Caterring (τροφοδοσια) που αυτη τη στιγμη επεκτεινεται προσφεροντας υπηρεσιες και σε αλλες εταιριες. Τμηματα που εχουν ψηλα κοστα οπως το Engineering θελουν να τα σπασουν δινοντας δουλειες σε ιδιωτες γιατι λογαριαζουν να τους στοιχιζει λιγοτερα αφου εκει υπολογιζουν να εργαζονται μηχανικοι με πιο χαμηλους μισθους και ορους εργασιας απο τους οργανωμενους και κατα συνεπεια δυνατους μηχανικους των Κυπριακων Αερογραμμων. Αδιαφορο βεβαια αν αυτο μπορει να σημαινει και μεγαλυτερους κινδυνους στην ασφαλεια των πτησεων.

Ξεκινουν αυτη τη προσπαθεια απο τις Κυπριακες Αερογραμμες γιατι ελπιζουν να μπορεσουν να απομονωσουν τους εργαζομενους σε αυτες βαφτιζοντας τους «προνομοιουχους» και να τους νικησουν.

Στην πραγματικοτητα ομως κανενα κομματι των εργαζομενων δεν ειναι «προνομοιουχο». Οι μονοι πραγματικοι προνομιουχοι ειναι οι καπιταλιστες, οι οποιοι για να διατηρησουν τα προνομοια τους δεν εχουν κανενα δισταγμο να ριχνουν στην ανεργια, τη φτωχεια και την εξαθλιωση χιλιαδες εργαζομενους. Αυτων ειναι που πρεπει να καταργησουμε τα προνομοια και οχι να δεχτουμε να χτυπιουνται τα δικαιωματα ενος τμητατος της εργατικης ταξης.

Καθε κομματι της εργατικης ταξης που μπορει να παρει κατι παραπανω ειναι προς οφελος ολοκληρης της εργατικης ταξης. Δεν το στερει απο αλλους εργαζομενους αλλα απο τα αφεντικα και γινεται παραδειγμα προς μιμηση. Ετσι τα αδυνατα κομματια της εργατικης ταξης μπορουν να κερδιζουν και αυτα παρα το οτι απο μονα τους δεν θα ειχαν την δυναμη να το κανουν. Οι περισσοτερες απο τις σημερινες καταχτησεις με αυτο το τροπο κερδηθηκαν και απλωσαν σε ολοκληρη σχεδον την εργατικη ταξη. Να μην τους αφησουμε να κανουν το αναποδο σημερα. Να αρχισουν δηλαδη να τα περνουν πισω απο τα πιο δυνατα κομματια βαφτιζοντας τα «προνομοιουχα» για να μπορεσουν υστερα να τα παρουν απο ολους μας.

Αντισταση

Οι ηγεσιες των συντεχνιων με προσχημα να γλιτωσουν τα χειροτερα εκαναν πολλες υποχωρησεις και παραχωρησαν ωφεληματα και αλλες κατακτησεις που κερδηθηκαν με πολλους αγωνες. Χαρακτηριστικα οι πιλοτοι οχι μονο δεν πηραν καμμια αυξηση απο το '87 αλλα δεκτηκαν να τους κοψουν διαφορα ωφεληματα. Απ'αυτες τις «θυσιες» ειναι που η διευθυνση υπερηφανευοταν οτι ειχε κερδη τα προηγουμενα χρονια. Ακομα προσφατα η ηγεσια των πιλοττων υποχωρησε στους εκβιασμους της διευθυνσης και δεκτηκε να πετουν κυβερνητες στις θεσεις συγκηβερνητων.

Αυτες οι θυσιες και οι υποχωρησεις οχι μονο δεν εσωσαν τους εργαζομενους αλλα ανοιξαν την ορεξη της κυβερνησης και ζητα ολο και περισσοτερα.

Η διαθεση των εργαζομενων να αντισταθουν σ'ολα αυτα υπαρχει, οπως φανηκε απο τις αυθορμητες στασεις εργασιας στο τμημα τροφοδοσιας μολις τους σηκωσαν την τηλεοραση, και στις φορτοεκφορτωσεις οταν εβαλαν σε διαθεσιμοτητα δυο εμπειρους και παλιους οδηγους μετα απο ενα μικρο ατυχημα που ειχαν.

Οι εργαζομενοι στις Κυπριακες Αερογραμμες μπορουν να βαλουν τελος σ'ολες αυτες τις επιθεσεις. Αυτη τη στιγμη ξερουν οτι εχουν να υπερασπιστουν τις ιδιες τις δουλειες τους. Εχουν και τη διαθεση και τη δυναμη να αντισταθουν

Αυτη τη διαθεση και τη δυναμη θα πρεπει να αξιοποιησουν οι ηγεσιες των συντεχνιων και να προχωρησουν αμεσα σε κινητοποιησεις και οχι να ψαχνουν τους συμβιβασμους και τις υποχωρησεις και να αναζητουν «κοινη γλωσσα» και «συνεναιτικες λυσεις». Μονο αυτη τη γλωσσα καταλαβαινει η κυβερνηση και η διευθυνση των Κυπριακων Αερογραμμων.

Συντονισμος

Οι απομονωμενες και σπασμωδικες αντιδρασεις ομως δεν ειναι αρκετες για να σταματησουν την γενικευμενη επιθεση που εξαπολυσαν σημερα κυβερνηση και εργοδοτες εναντιον τους. Χρειαζεται οργανωση και συντονισμος. Οπου ενα τμημα κτυπιεται η αντιδραση πρεπει να ειναι αμεση και καθολικη. Μονο αυτο θα τους κοψει την φορα και την ορεξη και θα κανει τους υποψηφιους αγοραστες να κανουν πισω.

Η ενοτητα ολων των εργαζομενων στην βαση ειναι σημερα απαραιτητη προυποθεση. Δεν μπορει να απεργουν την μια μερα η μια συντεχνια και την αλλη η αλλη. Αυτο τους μονους που ωφελει ειναι την εργοδοσια και την κυβερνηση.

Χρειαζεται ακομα η συμπαρασταση και αλληλεγγυη ολων των αλλων εργαζομενων και ιδιαιτερα αυτων που δουλευουν σε υπηρεσιες που ειναι υποψηφιες να ξεπουληθουν στους ιδιωτες οπως η ΣΥΤΑ και η ΑΗΚ. Χρειαζεται να κοντραρουμε συνολικα την πολιτικη της λιτοτητας, του νεοφιλελευθερισμου και των ιδιωτικοποιησεων

Μονο με μια τετοια πολιτικη και μια τετοια σταση μπορει να αντιμετωπιστει η επιθεση εναντια στους εργαζομενους στις Κυπριακες Αερογραμμες και γενικα εναντια στις εργατικες καταχτησεις.

Αυτη τη πολιτικη υποστηριζει η Εργατικη Δημοκρατια και παλευει για να απλωθει και να ριζωσει μεσα στους χωρους δουλειας και καλει το καθε εργαζομενο που θελει να δωσει την κοντρα με τις ιδιοτικοποιησεις να ελθει να το κανουμε μαζι.

Νικος Αγιομαμιτης